ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . . ΔΡΑΧΜΑΙ 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . . . ΔΟΛΛΑΡ. 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ . ΛΙΡΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ 1

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
15
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1932
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ΄ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 77 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 66Α-ΑΘΗΝΑΙ | ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ 1931

Ἀνασκοποῦντες τὸ Κυθηραϊκὸν 1931, δὲν δυνάμεθα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ μὴ σημειώσωμεν ὅτι τὸ πρῶτόν μας φύλλον τοῦ ἔτους αὐτοῦ καὶ τὸ τελευταῖον κοσμεῖ ἡ εἰκὼν τοῦ Σπυρ. Στάη. Εἶναι μία σύμπτωσις αὐτή, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ μὴ προσέξῃ ὁ Κυθήριος, εἰς τὸν ὁποῖον τόσον ἐστοίχισεν ἡ ἀπώλεια τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος. Ἐνεφανίσθη ἡ εἰκών του εἰς τὰς στήλας μας κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους, διὰ νὰ ἐπανεμφανισθῇ κατὰ τὴν δύσιν του ἡ ὁποία συνέπεσε μὲ τὴν δύσιν τοῦ μεγάλου Κυθηρίου. Μήπως ἡ σύμπτωσις αὐτὴ εἶναι σῆμα εἰδοποιητήριον ὅτι ἔρχεται «χρόνος δίσεκτος καὶ μῆνες ὠργισμένοι;»

Ἂς εὐχηθῶμεν νὰ μὴν εἶναι ἀληθὲς ὅ,τι ἡ σύμπτωσις ἐνισχιομένη καὶ ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιον ἀπειλεῖ καὶ ὅ,τι ὁ ὀρθὸς λόγος στηριζόμενος εἰς θετικώτατα στοιχεῖα δὲν ἀπορρίπτει. Ἂς εὐχηθῶμεν τὸ δίσεκτον 1932 νὰ τὸ διέλθῃ ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, χωρὶς τὸν ἀντίκτυπον μιᾶς καταστάσεως ἡ ὁποία ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀνεμοδέρνῃ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ δημοσίευσις τῆς εἰκόνος τοῦ Στάη εἰς τὸ πρῶτον φύλλον εἶχεν ἀφορμὴν τὴν ἔναρξιν τῶν διαλέξεων τῶν Κυθηραϊκῶν σωματείων Ἀθηνῶν. Οἱ νεαροὶ Κυθήριοι τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἀποτελοῦντες τὸν «Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον» ἐπιθυμοῦντες νὰ κάμουν κάτι παραπάνω ἀπὸ τοὺς γέροντας τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ὠργάνωσαν τὴν πρώτην διάλεξιν εἰς τὸν «Παρνασσόν» μὲ ὁμιλητὴν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας. Τοῦτο ὅμως ἐστενοχώρησε τοὺς γέροντας τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου», οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ξεθυμάνουν ὠργάνωσαν καὶ αὐτοὶ διάλεξιν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν. Καὶ ἀφοῦ οἱ νέοι εἶχον πρῶτον ὁμιλητὴν τὸν θρησκευτικὸν ἀρχηγὸν τῶν Κυθηρίων, οἱ γέροντες ἐξέλεξαν τὸν πολιτικὸν ἀρχηγόν. Ἐπηκολούθησαν αἱ διαλέξεις τῶν κ.κ. Ἐμμ. Κοντολέοντος, Γ. Φωτεινοῦ, Γ. Στρατηγοῦ, Ι. Κούμαρη καὶ τῆς δος Καρύδη, τοιουτοτρόπως δὲ τὸ 1931 ἐσημείωσε μίαν ἀξιόλογον πνευματικὴν κίνησιν τῶν ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων.

Τὸ 1931 ἐσημείωσε καὶ μίαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐναντίον μας. Κατεδικάσθημεν, ὡς γνωστόν, εἰς 45 ἡμερῶν φυλάκισιν. Μηνυτὴς ἦτο ὁ βουλευτὴς μας καὶ κατηγορούμενος ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἐν τῷ προσώπῳ μας. Διότι ὅ,τι ἐγράψαμεν δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ Κυθήριοι ἐφώναζαν καὶ φωνάζουν. Διότι καὶ πρὸ τῆς δίκης καὶ μετ' αὐτὴν κατεκλύσθημεν ἀπὸ συγχαρητηρίους ἐπιστολὰς Κυθηρίων ἐκ τῶν ὁποίων ἐλαχίστας ἐδημοσιεύσαμεν. Διότι εἰς τὴν δίκην ἔσπευσε νὰ μᾶς ὑπερασπίσῃ ἡ ἐκλεκτοτέρα μερὶς τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας. Ἰδοὺ διατί λέγομεν, ὅτι κατηγορούμενος ἦτο ὁ Κυθηραϊκὸς λαός. Κατεδικάσθημεν ὅμως, διότι, ὅπως ἀπεφάνθη τὸ διαστήριον, ἠλέγξαμεν τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ κ. Τσιτσίλιου. Ὑπάρχει Κυθήριος, ὁ ὁποῖος νὰ ἀνέγνωσε καὶ μίαν ἔστω γραμμὴν εἰς τὰς στήλας μας διὰ τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ κ. Τσιτσίλιου;

Τόση δὲ ἦτο ἡ πεποίθησίς μας ἐπὶ τὸ δίκαιόν μας, ὥστε παρελείψαμεν καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν ὡρισμένα ἔνδικα μέσα, τὰ ὁποῖα ἐδικαιούμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν Ἠδυνάμεθα π. χ. νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν δημοτικὸν σύμβουλον Πειραιῶς κ. Μανέαν νὰ παραστῇ, ὡς μάρτυς τῆς κατηγορίας, ἐφ'ὅσον, ὅπως γνωρίζουν ὅλοι οἱ Κυθήριοι, δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τὸν νόμον νὰ παρίσταται ὡς μάρτυς. Δὲν τὸ ἐπράξαμεν ὅμως διότι εἴχομεν πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιόν μας.

Τὴν πεποίθησιν ὅμως αὐτὴν δὲν τὴν ἐχάσαμεν καὶ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι θὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὸ δίκαιον κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφεσιβάλαμεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου. Ὁ κ. Τσιτσίλιος δὲν θὰ ἐκλεγῇ βουλευτής.

Ἄλλο σημαντικὸν ὁπωσδήποτε γεγονὸς διὰ τὰ Κύθηρα σημειωθὲν κατὰ τὸ διαρεῦσαν ἔτος εἶναι ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Φωτεινοῦ πρὸς ἕνωσιν τῶν Κυθηραϊκῶν σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἂς εὐχηθῶλεν νὰ γίνῃ καὶ αὐτό, καίτοι μᾶς κάμνει διστακτικοὺς ἡ κωλυσιεργία τῆς «Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος» Πειραιῶς.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐπίσης ἐπερατώθη τὸ γυμνασιακὸν μέγαρον καὶ ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ «Δηλαβερείου Παρθεναγωγείου».

Ἐνῶ ὅμως ἦσαν ἕτοιμοι οἱ Κυθήριοι νὰ τελέσουν καὶ τοῦ γυμνασιακοῦ μεγάρου τὰ ἐγκαίνια, κατώρθωσεν ὁ βουλευτὴς τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, νὰ ἐπιτύχῃ ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, διὰ τῆς ὁποίας καταργεῖται τὸ γυμνάσιον. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου, καὶ ἐπειδὴ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ ἐνεργηθοῦν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αἱ ἐκλογαί, κατὰ τὰς ὁποίας ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐκλεγῇ ὁ κ. Τσιτσίλιος, ὑπάρχει ἐλπὶς ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ συμβουλίου νὰ μὴν ἐκτελεσθῇ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου, ἡ ὁποία δυστυχῶς θὰ ἐκτελεσθῇ εἶναι ἡ περὶ καταργήσεως τοῦ ἡμιγυμνασίου Ποταμοῦ. Τὰ παιδιὰ τῶν ἀτυχῶν ἐξωδημοτῶν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Χώραν, διὰ νὰ μάθουν δύο γράμματα παρὰ πάνω. Ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο βαρύνει τὸν βουλευτὴν κ. Τσιτσίλιον, ὁ ὁποῖος μὲ τὸ κήρυγμά του περὶ πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς ἐξωδημότας νὰ μὴ στέλλουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ ἡμιγυμνάσιον καὶ τὸ γυμνάσιον λόγῳ ἐλλείψεως μαθητῶν κατηργήθη. Δὲν θέλει φαίνεται ὁ ἄνθρωπος νὰ μανθάνουν γράμματα οἱ συμπολῖταί του, διὰ νὰ τὸν ὑποσκελίσουν.

Αὐτὰ εἶναι τὰ γεγονότα τοῦ Κυθηραϊκοῦ 1931, τὰ ὁποῖα περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἦλθε νὰ ἐπισκιάσῃ εἰς σημασίαν ὁ θάνατος τοῦ Στάη. Οἱ Κυθήριοι ἔχασαν τὸν πολιτικόν των ἀρχηγόν. Θὰ εὕρουν ἄλλον; Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν.

Οἱ χρόνοι ποὺ ἔρχονται καθ'ὅλα τὰ φαινόμενα θὰ εἶναι «δίσεκτοι». Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἤρχισαν ἀπὸ πολλοῦ αἱ ἁρπαγαὶ τροφίμων. Πορεῖαι πείνης ἀπειλοῦνται πανταχόθεν· ἀλλοίμονον ἂν ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς μείνῃ χωρὶς πολιτικὸν ἀρχηγόν, νὰ μείνῃ καὶ πάλιν ἔρμαιον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Π. Τσιτσίλιου.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ

Ὁ ΛΕΩΝ νομίζει ὅτι εἶναι ἀσφαλής.

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΣΤΑΗ

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ Σπύρου Στάη ὁ γυμνασιάρχης μας κ. Σπ. Στάθης ἔλαβεν εἰς Κύθηρα τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν μετὰ ἐσωκλείστου συγκινητικωτάτου μοιρολογίου τοῦ Σπύρου Στάη. Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν καὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὸ μοιρολόγι λυπούμενοι, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ, μετριοφρόνως ἀποκρύψαντος αὐτὸ καὶ ἀνωνύμως ἀπευθυνθέτος εἰς τὸν κ. Γυμνασιάρχην. Ἐλπίζομεν, ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν ὁ καλὸς ποιητής μας θὰ θελήσῃ νὰ παρουσιασθῇ, ἂν ὄχι πρὸς ἡμᾶς τοὐλάχιστον ὅμως εἰς τὸν κ. Στάθην, ὁ ὁποῖος μὲ ὅλας του τὰς προσπαθείας δὲν κατώρθωσε νὰ τὸν ἐξιχνιάσῃ καὶ τὸν ἀνεύρῃ. Ἡ ἐπιστολὴ καὶ τὸ μοιρολόγι ἔχουν ὡς ἕπεται. Ἐδιωρθώθη μόνον τὸ ὀρθογραφικὸν μέρος. Τὰ λοιπὰ ἀντεγράφησαν πιστῶς.

Ἀθῆναι, Δεκέμβριος 1931

Ἀγαπητέ μου Σπύρο,

Σοῦ ἐσωκλείω ἕνα ἀκαταλόγιστο χειρόγραφον. Διότι νὰ τὸ εἴπω ποίημα, θὰ ἀδικήσω τοὺς ἀθανάτους ποιητὰς καὶ ἠμπορεῖ νὰ ἔλθουν τὴν νύκτα νὰ μὲ πνίξουν. Δὲν ὑπῆρξα μαθητὴς Σχολείου· εἶμαι αὐτοδίδακτος. Λοιπὸν σὲ παρακαλῶ νὰ φανῇς συγκαταβατικός. Λοιπὸν αὐτό, ποὺ σοῦ γράφω, εἶναι φωνὴ πονεμένης καρδιᾶς, ὅπως καὶ ἡ δική σας. Μὴ φροντίσῃς νὰ μάθῃς ποῖος εἶμαι. Δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃς, ἂν καὶ πολὺ καλὰ μὲ γνωρίζεις. Χ.

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ

Μαῦρο πουλλὶν ἐκάθισε στὸ Κάστρο τοῦ Τσιρίγου.
Δὲν ἦταν πετροκότσυφας, δὲν ἦταν χελιδόνι·
ἦταν γρουσούζικο πουλλί, ἦτανε νεκροπούλλι,
ποὺ φέρνει πάντα συμφορὲς καὶ μήνυμα θανάτου,
5. ὅπου ξεσκίζει τὶς καρδιὲς καὶ τὴν ὀρφάνια φέρνει.
Ῥίχνει τὰ μάτια χαμηλὰ καὶ τὸ κεφάλι σκύβει
καὶ ἄρχισε νὰ οὐρλιάζεται καὶ νὰ μοιρολογάῃ.
Καὶ μέσα 'πὸ τὸ οὔρλιασμα κι' ἀπὸ τὸ μοιρολόϊ
ξεχώριζε μία φωνή: 'Απέθανεν ὁ Στάης!
10. Ὁ γέρο-Βράχος τ' ἄκουσε κι' ἀμέσως ἐταράχτη
καὶ λέει «φύγε» στὸ πουλλὶ «καταραμένε γκιώνη,
νάνοι πεθαίνουν μοναχά, οἱ Γίγαντες θεριεύουν».
Καὶ πάλ' οὐρλιάζει τὸ πουλί: 'Απέθανεν ὁ Στάης!
Κι' ἔβγαλε τρίτον οὔρλιασμα καὶ ἄφαντον ἐγίνη.
15. 'Εβγαλ' ὁ Βράχος βογγητό, ποὺ σ' ἔκανε νὰ τρέμῃς.
Καὶ ἔλεγε τὸ βογγητό:
«Ἔχασα τὸ μονάκριδο, τὸ ξακουστὸ παιδί μου!»
Τὸ μαῦρο μήνυμά 'φτασε ὡς τ' ἀκρογιάλια πέρα
καὶ κεῖνοι, ποὺ τ' ἀκούσανε σὰ ζαφορὰ γενῆκαν.
20. Κλάψε, κακόμοιρο Νησί, σκεπάσου κατσιφάρα·
ἔχασες ὅ,τι ὄμορφο σοῦ 'χε χαρίσ' ἡ Μοῖρα,
γιατὶ αὐτὴ τὸ ζήλεψε καὶ σοῦ τὸ πῆρε πίσω.
Πλαγιὲς μὴν πρασινίσετε, μὴ βγάλετε χορτάρι,
γιατὶ φτωχὲς καὶ ἄγονες δὲν θὰ Τὸν ξαναϊδῆτε.
25. Κανόνι μὴν βροντήξῃς πιά, μὴ ῥίχτε δυναμῖτες,
γιατὶ κοιμήθ' ὁ Γίγαντας καὶ μὴν Τόνε ξυπνᾶτε.
Καὶ σεῖς, κοπέλλες λιγερὲς ἀπὸ τὸ Μέσα-Βοῦργο,
πάρτε τὶς Ῥάχες παγανιὰ μαυρομαντηλωμένες
καὶ μὴν τὸ πῆτε στὶς πλαγιὲς γιὰ νὰ Τὸν περιμένουν,
30. μόν' μάσετε ἀγριολούλουδα καὶ μάσετ' ἀνεμῶνες,
στεφάνι νὰν Τοῦ πλέξετε μὲ λυπηρὰ τραγούδια,
καὶ νὰν τὸ ἀποθέσετε 'κεῖ ποὺ 'βγαζε τοὺς λόγους.
Καὶ σύ, καμπάνα τοῦ Χριστοῦ, τυλίξου μαύρη σκέπη
καὶ βάρει ἀργὰ καὶ μουλωχτὰ σὰν νά 'σαι ῥαγισμένη.
35. Καὶ 'μεῖς οἱ φίλοι Του οἱ πιστοί, ἐμεῖς οἱ θαυμασταί Του,
νὰ μαζευτοῦμε ὅλοι μας μαζὶ μ' ἕναν πρεσβύτη
γονατιστοὶ καὶ ἀσκεπεῖς καὶ μ' ἕνα νεκροκέρι.
Νὰ βάλωμε τὸν Γέροντα νὰ ψάλῃ ἕνα τρισάγιο
καὶ μὲ καημένη τὴν καρδιὰ ἀλλὰ καὶ περηφάνια
40. νὰ ψάλωμεν ἁρμονικὰ τὸ «δεῦτε τελευταῖον». Χ.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΤΟ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΩΦΕΛΗ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΙΑΤΡΟΥ κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Γ. ΚΑΛΟΥΤΣΗ

Φίλε κύριε Καλοκαιρινέ,

Μοὶ ζητεῖτε ἓν ἄρθρον Κυθηραϊκοῦ θέματος διὰ τὸ Πρωτοχρονιάτικον φύλλον τῆς ἀγαπητῆς «Κυθηραϊκῆς».

Ὁμολογῶ ὅτι θὰ ἐπροτίμων νὰ μοὶ εἴχατε ζητήσει ὡς πέρυσι τί εὔχομαι εἰς τοὺς συμπολίτας μου διὰ τὸ νέον ἔτος. Θὰ μοὶ ἦτο πολὺ εὐκολώτερον καὶ πολὺ εὐχαριστότερον νὰ ἀπευθύνω καὶ ἐφέτος δι' ὑμῶν πρὸς αὐτοὺς τὰς καλλιτέρας εὐχάς μου, ἐν ᾧ ὁμολογῶ εἰς δύσκολον μὲ φέρει θέσιν ἡ σκέψις νὰ πραγματευθῶ ἓν οἱονδήποτε Κυθηραϊκὸν θέμα, δεδομένου ὅτι ὅλα τὰ ζωτικὰ σύγχρονα διὰ τὸν τόπον μας ζητήματα συνεζητήθησαν τόσον πολύ, καὶ τόσοι καὶ τόσοι μὲ αὐτὰ ἠσχολήθησαν καὶ ἔγραψαν, ὥστε νὰ μὴ μένῃ τι νέον καὶ πρωτότυπον νὰ προσθέσῃ τις.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ τόπου, συνεπείᾳ τῆς παγκοσμίου τοιαύτης, ἥτις ἐπέφερεν τὴν τόσον αἰσθητὴν εἰς τὸν τόπον μας μείωσιν τῶν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας ἐμβασμάτων, ἡ μελετωμένη κατάργησις τοῦ Γυμνασίου μας, ἡ συγχώνευσις τῆς Ἐπισκοπῆς μας, ἡ ἀθλία, ἀθλιεστάτη καὶ ἀξιοθρήνητος κατάστασις ὅλων τῶν δρόμων μας, ἡ κατασκευὴ λιμένων, ἡ οἰκτρὰ παὶ ἐλλειπεστάτη ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία μας, εἶνε θέματα συζητηθέντα καὶ συζητούμενα, ἀπασχολήσαντα καὶ ἀπασχολοῦντα ὁλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν μας. Τί ἐπὶ πλέον νὰ γράψῃ τις ἐπ' αὐτῶν; Ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἡ παρὰ τοῦ Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου μας «ἡ Μυρτιδιώτισσα» ῥιφθεῖσα ἰδέα περὶ ἱδρύσεως ἀπομονωτηρίου φυματιώντων ἐνταῦθα εἶναι θέμα ἀναγώμενον εἰς τὸν κλάδον μου καὶ περὶ τῆς χρησιμότητος ἑνὸς τοιούτου ἱδρύματος θὰ ἠδυνάμην δι' ὀλίγων καὶ συντόμως νὰ πραγματευθῶ διὰ νὰ ὑποδείξω πόσον σωτήριος διὰ τὸν τόπον μας θὰ ἦτο ἡ ἵδρυσις ἑνὸς τοιούτου ἀπομωνοτηρίου.

Ἡ φυματίωσις ἀτυχῶς εἶνε ἡ μᾶλλον διαδεδομένη νόσος, ἡ μαστίζουσα τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἡ πάσης ἄλλης ἀριθμοῦσα τὰ πλείονα θύματα καὶ εὐνόητος ἐκ τούτου εἶνε ὁ ἀγὼν ὃν διεξάγουσι κατ' αὐτῆς σήμερον ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ ἐπιστήμη καὶ πολιτεία, συνεπικουρούντων παντοειδῶν ἀντιφθισικῶν σωματείων. Ἡ φθίσις δὲν θεωρεῖται ὡς ἄλλοτε μοιρκίως θανατηφόρος. Καὶ προλαμβάνεται ἢ θεραπεύεται συχνότατα ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς ἐκδηλώσει, καὶ πρὸς τοῦτο ἡ θεραπευτικὴ ὑγιεινὴ ἀποτελεῖ τὸν κύριον παράγοντα πάσης φαρμακευτικῆς καὶ ἰατρικῆς θεραπείας. Ἡ ἵδρυσις ἄρα ἐν Κυθήροις ἑνὸς ἀπομονωτηρίου φυματιώντων διττὸν θὰ ἐξυπηρετήσῃ σκοπόν. Θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ θεραπευτικῶς ἐπὶ τῶν ἤδη προσβεβλημένων καὶ ἅμα ἤθελεν ἐμποδίσει τούτους νὰ χρησιμεύσωσι ὡς ἑστία μολύνσεως εἰς τοὺς περὶ αὐτοὺς ὑγιεῖς. Ἡ ἐπικοινωνία φυματιώντων μετὰ ὑγιῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἶναι μοιραία παρ' ἡμῖν καὶ συχνότατα παρατηρεῖ τις ἀνεξαρτήτως πάσης κληρονομικότητος τὴν φυματίωσιν προσβάλλουσαν πλεῖστα μέλη μιᾶς οἰκογενείας καὶ ὑπὸ συνθήκας τοιαύτας, αἵτινες οὐδεμίαν ἀφήνουσι ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ νόσος μετεδόθη διὰ μολύνσεως. Πρὸς ἀποσόβησιν τοιούτων τραγικῶν συνεπειῶν εἰς καὶ μόνος ὑπάρχει τρόπος, ἡ ἀπομόνωσις τῶν πασχόντων καὶ τοῦτο μόνον δι' ἱδρύσεως ἑνὸς ἀπομονωτηρίου δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, διότι τότε καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ὑποδεικνυομένη ἀπομόνωσις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, καὶ οἱ περὶ τὸν πάσχοντα οἰκεῖοι μεθ' ἡσσονος δυσχερείας θὰ δεχθῶσι τὴν ἀπομόνωσιν ἑνὸς ἀγαπητοῦ των πάσχοντος, ὅταν γνωρίζωσι ὅτι οὗτος θὰ εὕρῃ ἐν τῷ ἀσύλῳ ὅρους οὐ μόνον ἀνέτου διαμονῆς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις καὶ θεραπείας.

Δίκαιος ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς τοιούτου φιλανθρωπικοῦ ἔργου Σον Μητροπολίτην μας Δωρόθεον τὸν καὶ Πρόεδρον τοῦ ἀγαθοεργοῦ ταμείου ἡ «Μυρτιδιώτισσα». Ἡ ἐπὶ ἔτος ὡς Συνοδικοῦ ἀπουσία τούτου ἐκ τῆς ἕδρας του ἐνέκρωσεν ἐπὶ στιγμὴν πᾶσαν ἐνέργειαν σχετικὴν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι σὺν τῇ ἐπανόδῳ του ὁ Σος Μητροπολίτης μας θὰ θελήσῃ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐνεργείας του πρὸς πραγματοποίησιν ἑνὸς τόσον χρησίμου καὶ ὠφελίμου ἔργου ὡς ἡ ἵδρυσις ἑνὸς ἀπομονωτηρίου φυματιώντων καὶ πρὸς τὴν πραγματοποίησιν ταύτην εὔχομαι μίαν ὁμόθυμον ἔντονον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μου κατὰ τὸ ἀρχόμενον νέον ἔτος.

Μεθ' ὑπολήψεως

Δ. Γ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΣ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΚΟΥΣΕΓΙΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΛΑΒΑ ἀπὸ ἕνα χωρικὸ Τσιριγώτη τὸ πάρα κάτω γράμμα καὶ τὸ παραδίνω στοὺς ἀναγνώστας μου.

Κύριε Παραβάτη,

Διάβασα κ' ἐγὼ δὰ κεῖνα ποὺ 'γραψες γιὰ τὸ βλασερὸ ψωμὶ τὸ σμιγαρερὸ καὶ γιὰ τὸ ροδινό. Καλὰ μπρὲ τὰ γράφεις. Κάλλιο 'χω κ' ἐγὼ μία μπουκέα ἀπὸ κεῖνο, παρὰ τοῦ Ζουδέρη τὰ ψωμία. Μὰ μπορῶ νὰ φάω ἀπὸ κεῖνο; Νὰ γατέγῃς ἕνα πρᾶμα, ποὺ θὰ σοῦ πῶ ἐγὼ ποὺ 'μαι γέρος. «*Ὅσα γατέει ὁ νοικοκύρης, δὲ γατέει ὁ κόσμος ὅλος*». Εἰνταλῶς μπρὲ νὰ κάνω σμιγαδερὸ ψωμί, ποὺ τὸ σμιγάδι γιὰ νὰ γενῇ θέλει βασιλικὰ ἔξοδα; Κεῖ ποὺ θὰ δουλέψω νὰ ποῦμε 10 μέρες γιὰ νὰ κάμω μία ὀκᾶ ἀλεύρι σμιγαδερό, δουλεύω 10 μέρες μεροκάματο σὲ ἄλλη δουλειὰ κι' ἀγοράζω δέκα ὀκάδες ψωμὶ ἀπὸ τοῦ Ζουδέρη. Κι' ἂν δὲ μοῦ χρειάζουνται δέκα ὀκάδες, ποὺ λέει ὁ λόγος, δίνω τὰ λεφτὰ στὴν ἐγγόνα μου νὰ πάρῃ σκαρπίνια. Ἡ κόρη μου τὸν καιρὸ ποὺ 'τανε νέα δὲν ἐφόρειε σκαρπίνια. Δὲν ἐφόρειε τίοτα. Μόνο στὰ πανηγύρια ἔβανε τὰ στιβάνια τση καὶ κεῖνα δὰ τά 'βγανε ἅμα 'βγαινε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἂν κατὰ περίσταση κ' ἔδρεχε, νὰ μὴν τὰ βρέξῃ. Μὰ τὴν σήμερον ἡμέρα, κακορροῖκε Παραβάτη, ἡ ἐγγόνα μου δὲ βάνει πλέα στιβάνια. Βάνει σκαρπίνια. Κι' ἂνε τσῆ πῶ καὶ τίοτα, ἀρχίζει καὶ φουνιάζει, πὼς ἄνε ἡ μάνα της φόρειε στιβάνια, αὐτὴ δὲ μπορεῖ νὰ φορῇ.

Καταλαβαίνω μπρὲ κ' ἐγὼ πὼς δὲν πααίνομε καλὰ κι' ὅλο τὸ καλύτερο γυρεύομε. Ἀφήσαμε τὰ στιβάνια κι' ἐβάλαμε σκαρπίνια. Ἀφήσαμε τὸ γάϊδαρο κ' ἐπήραμε αὐτοκίνητο. Μὰ ἔλα δὰ πάλι, ποὺ θυμῶμαι, ποὺ 'γραψε κάποιος στὴν Κυθηραϊκή, πὼς ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς πρέπει νὰ τραβᾷ τὸ δρόμο του καὶ νὰ μὴν ἀκούῃ τσὶ διάφορους μαστρογιάννηδες, ποὺ θέλουνε νὰ τόνε λαλοῦνε... Γι' αὐτὸ κ' ἐγώ, ποὺ σὲ γατέω γιὰ ἔξυπνο ἄνθρωπο, ἀλαφιάστηκα, ποὺ εἶδα νὰ κάνῃς ἐλόγου σου τὸ μαστρογιάννη καὶ νὰ θέλῃς νὰ τρῶμε σμιγαδερὸ ψωμί. Ὡς κι' ὁ δάσκαλος ἀγρίεψε καὶ σέ 'βριξε. Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, δὲ θέλω ἀνακατέματα, μὰ εἶπε πὼς εἶσαι ρουμανικός, ρουμαντικός, ρωμαντικὸς δὲ γατέω κ' ἐγὼ εἰνταλῶς τό 'πε.

Σὲ χαιρετῶ
Ἕνας χωριάτης
Γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ
ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΣΠΥΡ. ΣΤΑΗ

Frankfurt 30 Νοεμβρίου 1931

Φίλη Κυρία Στάη,

Καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν τὰ θερμότατα συλλυπητήρια τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τῷ δυστυχήματι ὅπερ ἔπληξεν ὑμᾶς.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν θέλει λησμονήσῃ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τοῦ συζύγου ὑμῶν, οὐδὲ τοὺς ἀγῶνας οὓς ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Στάης διεξήγαγεν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας τόσον κατὰ τὰς καλὰς ὅσον καὶ κατὰ τὰς χαλεπὰς ἡμέρας.

Δεχθῆτε παρακαλῶ φίλη Κυρία Στάη τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης συμπαθείας μου.

Δημ. Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ
Ἰδ. Γραμματεὺς

ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐξεδικάσθη τὴν 9ην τρέχ. ἡ ὑπόθεσις τοῦ ναύτου Κ. Καρνέζη κατηγορουμένου ὅτι τὴν 22αν Ἰουνίου π. ἔ ἐφόνευσε τὸν συμπολίτην συνάδελφόν του Γεωρ. Στάθη. Ἡ «Κυθηραϊκή», ἀνέγραψε τότε λεπτομερῶς τὰ τοῦ φόνου.

Ὁ Καρνέζης κατεδικάσθη εἰς ὀκτὼ ἐτῶν εἱρκτὴν διὰ τὸν φόνον τοῦ Γ. Στάθη καὶ 4 μηνῶν φυλάκισιν διὰ τὴν παράνομον ὁπλοφορίαν.

Χρησιμοποιήσατε τὸ κατωτέρω δελτίο. Μὲ 25 δραχμ. κατ' ἄτομον, θὰ πάρετε θέσι τῶν 50 δρ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ,,
Δελτίον εἰσόδου διὰ τὸ θέατρον «Κεντρικόν».
Θέσεις 2.
Παράστασις
«ΤΟ ΧΑΛΑΣΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ»
τοῦ Σπ. Μελᾶ
21 Ἰανουαρ.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ Ἰατρὸς ***Κ. Α. Μπραζιώτης***, Δερματαλόγος-Ἀφροδισιολόγος, τ. ἰδ. Ἐπιμελητὴς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ καὶ ἐσωτερ.' Ἰατρὸς τοῦ Νοσοκομείου Α. Συγγροῦ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Μάρνη 29 πλατεῖα Ἀνεξαρτησίας (Βάθης)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκῃ κ. Μιχ. Καλλιγέρου Μαρία, ἔτεκεν θύλη. Νά τοὺς ζήσῃ Δ. ΚΑΛ..

ΥΜΕΝΑΙΟΙ

Τὴν 27ην λήξαντος ἐτελέσθησαν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου ἀρχοντικὸν οἶκον τοῦ συμπολίτου κ. Θεοδ. Παναρέτου οἱ γάμοι τῆς χαριτοβρύτου ἀνεψιᾶς του δος Ἀνδριάνας Θ. Μελιττᾶ ἀδελφῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ μεγάλου ξενοδοχείου «Παλλάδιον», μετὰ τοῦ συμπολίτου καὶ καθ' ὅλα φερέλπιδος νέου κ. Δημητρίου Χρ. Βενάρδου. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξε ἡ χαριτωμένη κοροῦλα τοῦ κ. Θεοδ. Τριφύλλη διευθυντοῦ τοῦ πασιγνώστου ξενοδοχείου τὸ «Συντριβανι», Τίτσα.

Τὸ μυστήριον ἠκολούθησε δεξίωσις καὶ μετὰ δεῖπνον καθ' ἣν τοὺς προσκεκλημένους ἐδεξιοῦτο μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὴν ἀβρότητα ἡ θεῖα τῆς νύμφης κ. Ἄννα Παναρέτου. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων σημειοῦμεν τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Γεωργαντή, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Θ. Τριφύλλη, τὸν Ἰατρὸν καὶ τὴν κ. Π. Τριφύλλη, τὸν κ. καὶ τὴν κ, Κ. Μαλάνου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Ζαντιώτη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἐμ. Πόλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἰωαν' Γαβρίλη, τὰς δίδας Φωφὼ Κοντογιάννη, Ἀγγ. Μαυρομάτη, Εἰρ. Ζαντιώτη, Π. Μελιττᾶ, Χαρ. Ζαντιώτη, Φ. Δημητρακοπούλου, τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς τῆς ἑταιρίας ἀεροπλάνων «Πτάλαν Πτούρπ» τοὺς κ. κ. Σπέντζον μηχανικὸν Πολ Καψάνην, Ἰωαν. Μικρὸν Ἰατροὺς, Γ. Μουλόν, Π. Χ. Μελιτάν, Π. Ν. Μελιττάν, Π. Στρατᾶκον, Χαρ. Ζαντιώτην, Κ. Καστίσιον, Γ, Α. Βενάρδον, Εὐαγ. Ζαντιώτην, Π. Γαλάνην, Εὐθ. Βενάρδον, Ἀναρ. Στρατηγὸν, Ἰωαν. Κορωναῖον, Κ. Κορωναῖον κ. ἄ, Φ. Σ. Μ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τὴν Κυριακὴν 27ην Δεκεμβρίου, ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Μητάτων μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἔτους ἀποβιώσαντος ***Βρετοῦ Παπαδοπούλου***. Τὸ μνημόσυνον ἐτελέσθη παρὰ τοῦ υἱοῦ του κ. Π. Παπαδοπούλου. Τούτου ἀπουσιάζοντος εἰς Ἀμερικὴν, ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβροῦ του κ. Σταύρου Σκλάβου καὶ τοῦ υἱοῦ του Παναγιώτου.

Τὸ μνημόσυνον ἐτέλεσεν ὁ αἰδαισιμώτατος ἱερεὺς Ἀντώνιος Σκλάβος ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος.

Εἰς τὸν ναὸν προσῆλθον πάντες οἱ συγχωριανοὶ τοῦ μεταστάντος ἑνώσαντες μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις των.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ μνημοσύνου πάντες οἱ συγχωριανοὶ ἐν σώματι προσῆλθον εἰς τὸ νεκροταφεῖον ὅπου ἄνωθεν τοῦ τάφου του ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις, ἑνώσαντες μεθ' ἡμῶν τὰς τελευταίας πρὸς τὸν ὕψιστον δεήσεις.

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΛΑΒΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΑ ΔΕΛΤΑΡΙΑ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν συνάδελφον «Φωνὴν τῶν Κυθήρων», ὁσάκις θέλῃ ν' ἀρθρογραφήσῃ ἐπὶ ἰδικοῦ μας ἄρθρου ἢ συνεργάτου μας ἢ ὁπωσδήποτε νὰ τὸ σχολιάσῃ, νὰ μὴ περιορίζηται εἰς βραχύτατα ἀποσπάσματα καὶ κολοβὰς περικοπάς, ἀλλὰ νὰ δίδῃ περίληψιν εὐρυτέραν τοῦ ἄρθρου, διὰ νὰ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης ὁλοκληρωτικὴν ἐντύπωσιν καὶ νὰ μὴ κινδυνεύῃ νὰ πλανηθῇ ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν γραφομένων μας.

Συνδρομητήν, Γουντιάνικα.— Ἐλάβομεν τὰ κατὰ τοῦ Π. Ν. Σκλάβου ἢ Μανιάτη γραφόμενά σας. Θὰ ἐκάμναμεν κακὴν ἀρχὴν, ἂν ἐδημοσιεύαμεν ἐπιστολὰς φίλων ἀναφερομένας εἰς προσωπικὰ ζητήματα—νὰ μᾶς συγχωρεῖτε διὰ τὴν ἄρνησιν τῆς φιλοξενίας.

«Ἐθνικὸν Βῆμα» Αὐστραλίας.— Λαμβάνομεν δύο καὶ τρεῖς φορὰς τὰ ἴδια φύλλα σας.

Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ-ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
τ. Ἐπιμελητὴς Ὀδοντιατρικοῦ Σχολείου Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου
ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΤΗΡΙΩΝ - ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 22

1, Εὐαγ. Σ Κύπριος 10, Δ. Χ. Κορωναῖος 5, Γ. Μάγειρος 5, Ἀνδρ. Γ. Καλοπαίδης 10, Εὐαγ Σ.Σάμιος 5, Σπ. Γ. Κορωναῖος 4, καὶ ἀδελφοὶ Σαμίου ἢ χελώνη 15.

Τὸ ποσὸν τοῦτο δι' ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ Δ Ε. Τζωρτζοπούλου ἢ Κουρβούλη καὶ Κωνσναντίνου Καβάκου κατετέθη εἰς τὴν τράπεζαν Baltimore Conty Bank off Tawson εἰς πρώτην ζήτησιν, ἵνα δοθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Σ. Μητροπολίτην Πρόεδρον καὶ Δ. Καλούτσην Ταμίαν κεντρικὴν ἐν Κυθήροις ἐπιτροπήν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου. Ὅμοιος ἔρανος τοῦ ὁποίου τ' ἀποτελέσματα θὰ σᾶς γνωσθοῦν ἐν καιρῷ ἐνηργήθη καὶ εἰς Ντιτρόϊ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΦΑΡΟΣ

ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΧΘΕΣ

Η ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» λογίζεται εὐτυχής, διότι χάρις εἰς τὸν καλόν της φίλον κ. Ἐπαμεινώνδαν Δελακοβίαν, ἔγινε κάτοχος μερικῶν παλαιῶν χειρογράφων, ἀναφερομένων εἰς τὴν παλαιοτέραν ζωὴν καὶ ἱστορίαν τῶν Κυθήρων καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν ὁποίων θὰ φωτίσῃ πολλὰ σκοτεινὰ σημεῖα τῆς ἱστορίας μας, ὅπως ἐπίσης θὰ γίνουν ἀφορμὴ νὰ γνωσθῇ ἡπηγὴ μερικῶνΚυθηραϊκῶν θρύλων.

Τὰ χειρόγραφα αὐτά, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ κ. Δελακοβίας, συνελέγησαν ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον πατέρα του Πολυχρόνην Δελακοβίαν, ὑπάλληλον κατὰ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν τῆς νήσου μας καὶ ἀνώτερον τελωνιακὸν τοιοῦτον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς τοιαύτης, ὅστις μανιώδης κυνηγὸς καὶ ἐρευνητὴς δι' ἀνεύρεσιν μεταλλείων διέσχισεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν νῆσόν μας καὶ συνῆψε στενὰς γνωριμίας μὲ τοὺς χωρικούς, παρ' ὧν κατώρθωσε νὰ πάρῃ ὅ,τι πολύτιμον ἱστορικὸν ἔγγραφον εὕρισκεν.

Τὴν δημοσίευσιν τῶν χειρογράφων αὐτῶν ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν θρύλον τῆς ταφῆς εἰς Μυλοπόταμον γυναικὸς ζώσης καὶ σχετικῶς μὲ τὸν ὁποῖον κάτι γράφει, κατ' ἄλλον ἐντελῶς τρόπον, εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἐπιθεώρησιν» ὁ Γυμνασιάρχης μας κ. Στάθης κατὰ τῷ 1923, εἰλημμένον ἀπὸ τὰ « Κυθηραϊκὰ χρονικὰ τοῦ ἱερέως Γρηγορίου Λογοθέτη», τὰ ὁποῖα ὡς γράφει τοῦ παρεχώρησεν ὁ κ. Ἀνδρέας Παχουντάκης.

Κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἀφαιροῦμεν μόνον τὰ ὀρθογραφικὰ λάθη.

«1785, Δεκεμβρίου 27. Ἡ πρεσβυτέρα τοῦ Παπᾶ Θεοδωρῆ Καρύδη υἱοῦ τοῦ Δημητρίου Χλέζου εὑρισκομένη ἐγγαστρωμένη ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ γεννήσῃ καὶ λαμβάνοντας πόνους πολλοὺς ἐφάνη ὅτι ἔδωσε τέλος χωρὶς νὰ γεννήσῃ βεβαιόνοντας αἱ Μαμῆδες ὅτι παιδὶ δὲν ἔχει. καὶ μετὰ τοῦτο τὴν ἐθάψαμεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου (Σημ. «Κυθηρ.» Εἰς τὸ Φρούριον τῆς Κάτω Χώρας) εἰς τὸ καστέλι τοῦ Μυλοποτάμου εἰς τὴν Ἄρκλαν (τάφος) ὅπου εἶνε ἔξω εἰς τὴν πόρταν τῆς ἐκκλησίας ἐλέγετο δὲ Μαρία».

«1792, Δεκεμβρίου 20. Ἐσώθη (δηλαδὴ πέθανε) ὁ Δημήτριος Καρύδης Χλέζος (Σημ. «Κυθηρ.»—Ἡ «Κυθηρ. Ἐπιθεώρησις» τὸν γράφει Γλυτζὸν) καὶ ἀνοίγοντας τὴν Ἄρκλαν εἰς τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον στὸ Μυλοπόταμο νὰ τὸν βάλουν ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐκαταλάβαμεν ὅτι τὴ νύφη του τὴν παπαδιὰν ὀνόματι Μαρίαν ὅπου ἐσώθη Δεκεμβρίου 27 τὴν ἐνταφιάσαμεν ζωντανὴν διότι μέσα εἰς τὴν Ἄρκλαν ἐγέννησε τὸ παιδὶ καὶ ἦτο συρμένο εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς Ἄρκλας καὶ ἐφαίνετο τὸ κεφάλι του μὲ τὰ μαλλιὰ ὁμοίως καὶ τὸ συντρόφι καὶ ἄλλα σημεῖα ἀκόμη».

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀξ μους συμπατριώτας μας.

Γνωστοποιῶ ὅτι ἐγκατασταθεὶς μονίμως εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῶν Ἀθηνῶν καὶ διοργανώσας τὸ τελειότερον πιλοκαθαριστήριον καὶ στιλβωτήριον μὲ τὰ τελειότερα μηχανήματα καὶ καλυτέρους τεχνίτας τῶν Ἀθηνῶν, ***Σᾶς ὑπόσχομαι ὅτι θέλω Σᾶς ἐξυπηρετήσει ὅι' οἱανδήποτε ἐπισκευὴν θέλει τὸ καπέλλο Σας*** διὰ ὑγρὸν καθάρισμα, σιδέρωμα, ἄλλαγὴ κορδέλλας, δέρματος, φόδρας ἐκ τῶν καλυτέρων ποιοτήτων, μεταλλαγὴν οἱουδήποτε χρωματισμοῦ, μεταλλαγὴ τοῦ μεγέθους καὶ γενικῶς οἱανδήποτε ἐπιδιόρθωσιν θελήσετε.

Γνωρίζω ὅτι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ἔχετε καπέλλα μεγάλης ἀξίας καὶ τὰ ἔχετε παραπετάξει διότι ἔτυχε νὰ πάθουν κάποια μικρὴ βλάβη. Θυσιάζοντες ἕνα μικρὸν ποσὸν Σᾶς τὰ ἐπαναφέρομεν καινουργῆ.

Ἐπίσης μεταβάλλομεν οἱονδήποτε χρωματισμὸν εἰς τὰ δερμάτινα εἴδη, δηλ. ὑποδήματα, τσάντες, γάντια, ζῶνες, δερματίνους κούκους καὶ ὅ,τι ἄλλο δερμάτινον εἶδος.

Προτιμήσατέ μας καὶ θὰ Σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος. ***Δυνάμεθα νὰ Σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν καὶ ταχυδρομικῶς.***

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ
Ὁδὸς Σταδίου 53α (παρὰ τὴν Ὁμόν.)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ

Σταθιάνικα, 20 Νοεμβρ. 1931

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 75 φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος δημοσιεύεται ἄρθρον συμπολίτου μας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Κυθήριος» σχετικῶς μὲ τὰ ἐκκλησιαστικά μας.

Εἰς ἀπάντησιν παρακαλῶ, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δημοσιεύσητε τὰ κατωτέρω.

Ἐκ τοῦ δημοσιευομένου ἄρθρου, συμπαιρένω ὅτι ὁ γράφων δὲν θὰ εὑρίσκετο εἰς Κύθηρα κατὰ τὸ 1924 καὶ βεβαίως δὲν θὰ γνωρίζῃ τὶ πάταγος ἔγινε διὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Καὶ τότε ὡς γνωστὸν προσεπάθησαν νὰ ἐφαρμόσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὸν Ἑνοριακὸν Νόμον. Ἐὰν ἐγνώριζε τὸ τὶ συνέβη τότε, βεβαίως, δὲν θὰ ἔγραφεν ὅ,τι γρέφει. Εἶναι ἄξιον νὰ σημειωθῇ ὅτι τότε, εἰς τεθὲν ἐρώτημα κατὰ τὸν Νόμον εἰς τὴν Κοινότητα Πιτσινιανίκων ***«ἐὰν οἱ κάτοικοι δέχωνται τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου»*** μόνον εἰς ὑπέγραψεν ὅτι δέχεται καὶ τοῦτο χάριν σεβασμοῦ πρὸς τὴν προϊσταμένην του ἀρχήν, καθ' ὅτι ἐτύγχανεν ἐφημέριος. Εἶναι ὅθεν ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς δὲν θέλει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἑνοριακοῦ Νόμου ὄχι διότι ὅπως ὁ γράφων ἀφήνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι εἴμεθα ὀπισθοδρομικοί, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς του, λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ χωρία εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπομεμακρυσμένα τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Τοῦτο δὲ ἀναγνωρίσασα ἡ Ση Κυβέρνησις ἐπέτρεψε διὰ τοῦ Νόμου, ὅτι ἐὰν θέλῃ ὁ λαὸς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογήν. Οἱ δὲ κ. κ. Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων πολὺ ὀρθῶς ἐξέφεραν τὴν γνώμην, διότι δὲν εἶναι ἴσως καὶ γνώμη ἰδική των, ἀλλὰ εἶναι ἡ γνώμη τῆς μεγάλης πλειοψηφίας διὰ νὰ μὴ εἴπω τῆς ὁλότητος τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν.

Δεχθῆτε τὴν ἄκραν μου ἐκτίμησιν μεθ' ἧς διατελῶ. Κ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ
ΕΥΧΕΤΑΙ
εἰς τοὺς ἀναγνώστας της
τὸ Νέον Ἔτος 1932
ΑΙΣΙΟΝ καὶ ΕΥΤΥΧΕΣ

ΜΙΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΟΠΟΥΛΑ ΠΟΥ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΠΟΛΛΑ

Ἡ χαριτωμένη κοροῦλα τοῦ γνωστοῦ συμπολίτου δερματεμπόρου κ. Κωνστ. Μαλάνου Ἐλενίτσα, ἡ ὁποία διακρίνεται διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν της, εὐφυΐαν καὶ τὴν πρὸς τὰ γράμματα ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσίν της, ὡς βεβαιοῖ ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνογαλλικοῦ Σχολείου ἡ «Ἀνατολή», παρ' ᾧ φοιτᾷ.

ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ...

Σὲ στιγμὴ, ποὺ σκυμμένοι πρὸ ὁρμαθοῦ χειρογράφων, ἐκάναμεν ἐπιλογὴν τῆς ὕλης τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου, ἀσθμαίνων, κάθιδρως, βιαστικώτατος, ἐνέσκηψεν εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας ὁ γνωστὸς συμπολίτης κ. Φίλιππος Μαυρομμάτης.

Ὁ κ. Φ. Μαυρομμάτης

—Ὁ κ. Καλοκαιρινὸς παρακαλῶ;—Τί, τρὲχει Φίλιππε;—Ἔχω νὰ Σᾶς δώσω κάτι πρὸς δημοσίευσιν. Τί, κανένα κοινωνικό;—Ὄχι ἀδερφέ. Εἰδησι;—Οὔτε. Ἀγγελία;—Κάτι τέτοιο. Καὶ μᾶς ἔτεινε τὴν κάτωθι δημοσίευσιν ἐρωτῶν πόσο κάνει;

Τὸν ἐκυττάξαμε καλὰ - καλὰ διερωτώμενοι μήπως αἰφνιδίως παρεφρόνησε. Ἐν τοσούτῳ αὐτὸς ἀνοίγων τὸ πορτοφόλιόν του μᾶς ἀπήντησε :

—Οἱ φίλοι μου μοῦ ὑπεδείκνυον ἀπὸ καιρὸ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ νὰ παλιτευθῶ, ἀλλ' ἠρνούμην. Τέλος μὲ ἐπίεσαν καὶ ἐπεκαλέσθησαν τὸν πάτριωτισμόν μου!! Τί ἠθέλατε νὰ κάνω; Δὲν δύναμαι οὔτε τοὺς φίλους μου νὰ δυσαρεστήσω οὔτε τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς τοὺς συμπολίτας ν' ἀρνηθῶ. Καὶ θὰ... ἐκτεθῶ! Ἀλλὰ, δὲν ἐννοῶ νὰ μὴ πληρώσω τὴν σχετικὴν δήλωσίν μου.

Κατόπιν τούτου λαμβόντες τὴν ἀνάλογον ἀμοιβὴν δημοσιεύομεν τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Μαυρομμάτη.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

Προτιθέμενος νὰ κατέλθω καὶ ἐγὼ εἰς τὰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογὰς ὡς ὑποψήφιος τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος, Σᾶς προσκαλῶ εἰς σύσκεψιν τὴν 17 ην τρεχ. καὶ ὥραν 5ην μ.μ. εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ' Σεπτεμβρίου καφενεῖον τὸ «Κυθηραϊκὸν» τοῦ κ. Ζαντιώτη. Μετὰ τιμῆς

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Σ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τακτικὸς ἡμῶν ἀνταποκριτὴς καὶ ἀντιπρόσωπός μας ἐν Κυθήροις καὶ ὁ ἐκ Καραβᾶ συμπολίτης κ. Παναγιώτης Εὐαγ. ἱερέως Κρίθαρης.

Ἐπίσης τακτικὸς ἀνταποκριτὴς καὶ ἀντιπρόσωπός μας ἐν Βαλτιμόρε Μέρλαν τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ἐκεῖ ἄριστα ἐγκατεστημένος συμπολίτης μας κ. Γρηγόριος Φάρος.

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡΙΘ. 27
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΑΦΟΥ ΕΙΝΕ Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ...

ΟΙ ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ ΜΑΣ

Η "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ,, ΧΑΡΙΖΕΙ...

Εἰς τὸ φίλο μου τὸ Στάθη
ὅπου ἄτυχος ἐστάθη
κάτω, στὸ Γυμνάσιον
τῆς κοινῆς συνεργασίας
ἔξοχον ἐνθύμιον
θέσιν μιὰ καθηγεσίας
στὸ...Πανεπιστήμιον.

Στὸ Γιάννη Κοντολέοντα
τῆς Νήσου τὸ καμάρι
δίνω γυαλιῶν μυωπικῶν
ἕνα... χρυσὸ ζευγάρι.

Στὸ Φωτεινὸ
τὴν ἕνωσι ποὺ θέλει νὰ κερδίσῃ
χαρίζω τὸν ἀγαπητὸ Πετρόχειλο [Διονύση.

Στὸν φίλτατόν μου Στρατηγὸ
χωρὶς κανένα σκῶμμα
χαρίζω ἕνα....., Πρὸς δὲ
μὲ δίχως συστολὴ εἰς τὸν αὐτὸν
καὶ μιά... στολή!

Στὸν φίλτατον κι' ἀγαπητὸν
Ἀντώνιον Λεβούνη,
ἕνα γερὸ μπαστοῦνι.

Στὸ γυμναστή μας τὸν καλὸ ποὺ δὲν [τὸν πιάνει γῆρας
Παυλίνη τὸν Εὐάγγελο, κορίνας καὶ [ἀλτῆρας
ἕνα σωρό, ὡς καὶ κοντούς, τοὺς νέους [νὰ γυμνάζῃ
καὶ μέσ' σ' αὐτοὺς ἀγέραστος γιὰ χορό- [νια νὰ νεάζῃ.

Εἰς τὸ δικ ,γόρο Στάθη
π' ἔχει κουρασθῆ καὶ πάθει
καὶ τὴν κεφαλή του σπάει
ποιὸν τοῦ κόμματος τοῦ Στάη
θὲ νὰ βάλῃ ἀρχηγὸ
Εὐχαρίστως χορηγῶ
μαίας δίπλωμα ἐν τάχει
τὴν ἐκμαίευσι γιὰ νἆχῃ
ὅσο εὔκολο ποθεῖ
ὥστε... νὰ μὴ σκοτισθῇ.

Εἰς τὸν Νῖκο τὸν Τριφύλλη
ποὺ δὲν μπόρεσε μιὰ φίλη
ὡς τὰ τώρα ν' ἀποκτήσῃ
καὶ μαζί της νὰ τὰ ψήσῃ
κι' οἰκογένεια νὰ κάνῃ
Θὰ προσφέρω μάνι-μάνι
τῶν Καρυατίδων μία
φέροντάς τη ἀπ' τὴν Ἀγγλία
ποὺ ὁ Ἔλγιν εἶχε πάρει!...
Θἆναι... ταιριαστὸ ζευγάρι!

Τὴν Ἑλένη τὴν Καρύδη
πῶς κανένας νὰ παρίδῃ
μέσ' τῶν δώρων τῆ σωρεία;
Τῆς προσφέρω—κι' ἔχει χρεία
γιὰ νὰ κάνῃ λίγο ντόρο—
νεαρὸν... ἐγκληματία
νὰ τὴν πάρῃ... δικηγόρο.

Τώρα «τοῦ Δήμου τὸ παιδὶ»
ἀρέπει νὰ ψαριστήσω
Γι' αὐτὸ τοῦ Κάστρου τὰ κλειδιὰ
σ' αὐτὸ θὲ νὰ χαρίσω.
Ἔτσι Ἄρχοντα μοναδικὸ
στὴ Νῆσο τῶν Κυθήρων
Σᾶς παραδίδω ἐφεξῆς...
Τὸν Παναγῆ...

ὁ Εἴρων

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΔΑ

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιὰ
Μᾶς ἦρθε μὲ γερὴ χιονιὰ
καὶ μὲ μεγάλη λύπη
γιατ' ὁ Σπύρος Στάης λείπει.

Τώρα τὴ θέσι του πολλοὶ
διεκδικοῦνε— τρισαλλοὶ —
καὶ μαλώνουν σὰν κοκόρια
μιὰ μαζὶ καὶ μία χώρια.

Οἱ ἔμποροι εἰς τὸ νησὶ
ζητοῦν μὲ φούρια περισσὴ—
ἀπ' τὸν τόπο μας παποῦτσι—
βουλευτή μας τὸν Καλούτση.

Κι' οἱ συμπολῖται Ἀθηνῶν,
ποῦναι τὸ πεῖσμά τους δεινὸν—
θὲν βουλευτὴ μας λέοντα
τὸ Γιάννη Κοντολέοντα.

Μὰ τί νὰ πῶ δὲν ξέρω 'γὼ
ἄλλοι ποθοῦν τὸ Στρατηγὸ
κι' ὅπως τὸ σχοινὶ τραβάει
ἄλλοι θὲν τὸ Δ. Στάη.

Κι' ὅπως τὸ πρᾶμμα προχωρεῖ
κι' εἶναι καθένας ν' ἀπορῇ
γιατὶ γίναμε σεργοῦνι
ἄλλοι θέλουν καὶ τὸ Λεβούνη.

Ἔτσι μοῦ ἔρχεται νὰ πῶ
χωρὶς καθόλου νὰ ντραπῶ
εἰς τὸν Ἅγιο Βασίλη
μ' ὅλως πικραμένο χεῖλι:

—Ἅγιε μου, σήκω τὸ ῥαβδὶ
πρὶν πῆς τὴν Ἄλφα Βῆττα
καὶ κάνε τὰ κεφάλια μας
μὲ δυὸ ῥαβδιὲς σὰν πῆττα.

Η ΣΚΝΙΠΑ

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ
Ν. Θ. ΔΑΠΟΝΤΕΣ
ΑΡΓΥΡΟΧΡΥΣΟΧΟΟΣ
Ὁδὸς Λέκα-Στοὰ Σιμοπούλου
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Κατασκευάζει ἅπαντα τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴδη

Ο κ. ΘΕΟΔ. ΠΟΤΗΡΗΣ
ἐν Ποταμῷ τῶν Κυθήρων
ἐπισκευάζει καὶ πωλεῖ ὡρολόγια, γραμμόφωνα, φωτογραφικὰς μηχανὰς καὶ ραπτομηχανάς.

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τῶν Φώτων. Ἑορτάζουν ἐν Κυθήροις μόνον ἐὰν ὑπάρχῃ ... σελήνη. πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, φεῦ, δὲν βλέπουν παρὰ μόνον οἱ μετὰ τῆς Αὐστραλίας συναλλασσόμενοι.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἑορτάζει ὁ κ. Τσιτσ-ήλιος. εἶνε δὲ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν ὑδάτων. Ἐφ' ᾧ ὁ κ. Τσιτσήλιος παραθέτει τέϊον εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων Πειραιῶς καὶ εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἐράνων τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου κ. Μανέαν. Ἐλλείψει ὅμως ὕδατος τὸ τέϊον παραλείπεται καὶ μένουν τὰ... ῥουτήματα.

Ἀθανασίου Ἀθανασίας. Τὸ Διακόφτι, ἡ ὁδὸς Μυλοποτάμου-Δοκάνων. τὸ Γυμνασ. κτίριον κλπ. σημαιοστόλιστα.

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ἡ ἀτμοπλοΐα Κατράκη δέχεται συλλυπητήρια.

Ἀληθοῦς μάρτυρος. Ὁ κ. Π. Μαλάνος συγκινεῖται...

Ἀπόκρεω. Ἑορτάζει ὁ κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμος μὲ τὴν πραγματικήν του ψυσιογνωμίαν.

Γεωργίου μάρτυρος. Ἑορτάζουν καὶ αἱ Γεωργίαι. Ἐκτὸς τῆς Κυθηραϊκῆς, ἥτις εἶνε... μεγαλομάρτυς.

Τοῦ Παραλύτου. Μεγάλη Παγκυθηραϊκὴ ἑορτή.

Τοῦ Τυφλοῦ. Τὰ σχολεῖά μας φωταγωγημένα. Οἱ σωφέρ μας ἑορτάζουν.

Φανουρίου. Ἑορτάζουν οἱ κ. κ. Ἰω. Κοντολέων. Δ. Στάης. Δ. Καλούτσης Γ. Στρατηγὸς καὶ Α. Λεβούνης.

Γλυκερίας. Οἱ ἐρωτευμένοι πανηγυρίζουν.

Εὐσταθίου. Δὲν ἑορτάζει ὁ Πρόεδρος τῆς «Κυθηρ. Ἀδελφότητος» Πειραιῶς.

Τοῦ ἁγίου Βάκχου. Τὰ κρασοπωλεῖα μας ἑορτάζουν μετὰ πιστολισμῶν. Ἀκολουθοῦν καὶ... ρουκέττες.

Ταράχου. Ἡ δημοσία ὁδὸς Καψαλίου-Ἁγίας Πελαγίας σημαιοστόλιστος.

Μακρίνης. Ἡ συζήτησις τῆς ἑνώσεως τῶν Σωματείων μας ἀναβάλλεται αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τῆς ἁγίας Πελαγίας. Ἑορτάζει ὁ «Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων ἐν Ἀθήναις».

Λαϊκαὶ Παγκυθηραϊκαὶ ἑορταί. Νησταιῶν, Ἰώβ, τῶν Μυροφόρων (μέχρις ἀσφηξίας), τοῦ Παραλύτου καὶ Μωκίου.

Ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ...μῆνες δύο.

Ἀπὸ τῆς πυργοποιΐας.. αὕτη ἤρχισε μεταπολεμικῶς καὶ ἐξακολουθεῖ ἀκόμη.

Ἀπὸ τῆς ἁλώσ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ἡ «Κυθηραϊκή», ἐπιθυμοῦσα ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀσθενῶν της δυνάμεων νὰ ὠθήσῃ τοὺς φιλολογοῦντας νέους εἰς τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν πρὸς δημιουργίαν λογοτεχνίας ἐμπνευσμένης ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν παρελθοῦσαν ἢ σύγχρονον ζωὴν τοῦ Νησιοῦ μας, ἀπεφάσισε νὰ προκηρύξῃ διηγηματογραφικὸν μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν της διαγωνισμὸν μὲ ἔπαθλον δραχμῶν 500, δοθησομένων εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ καλυτέρου διηγήματος.

Καλοῦμεν λοιπὸν τοὺς βουλομένους ἀναγνώστας μας ν' ἀποστείλουν τὸ διήγημά των μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς δακτυλογραφημένα ἢ χειρόγραφα ἀλλ' εὐανάγνωστα ἀντίτυπα πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Σπ. Στάθην εἰς Κύθηρα, ὁ ὁποῖος παρεκλήθη καὶ ἀπεδέχθη νὰ χρησιμεύσῃ μετὰ τῶν φιλολόγων καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου του ὡς κριτικὴ ἐπιτροπή. Τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων ἀναγεγραμμένα ἐπὶ ἐπισκεπτηρίου κεκλεισμένου ἐντὸς φακέλλου θὰ προσαρτηθοῦν εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ διηγήματος. Ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως τοῦ φακέλλου θὰ τεθῇ ἀντὶ ἐπιγραφῆς ἀπόφθεγμα ἢ φράσις εἰλημμένη ἐκ τοῦ συναποστελλομένου διηγήματος.

Διὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ θέματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ γραφῇ τὸ διήγημα, ἀπηυθύνθημεν πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Σπ. Στάθην, ὁ ὁποῖος μᾶς ἀπέστειλε τὸ θέμα τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ θὰ γραφῇ τὸ διήγημα, διὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ ὁποίου παρέχομεν πλήρη εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἐλευθερίαν οὐδόλως κατὰ τὴν ἔκτασιν περιορίζοντες αὐτούς. Τοῦτο μόνον λέγομεν, ὅτι θὰ ληφθῇ κατὰ τὴν κρίσιν ὑπ' ὄψει πρὸ παντὸς μὲν ἡ λογοτεχνικὴ ἄποψις ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορικὴ καὶ ἡ ἠθογραφικὴ ὡσαύτως. Τὸ βραβευθησόμενον διήγημα θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ φύλλον τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου. Θὰ δημοσιευθοῦν ἐπίσης εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν» καὶ ὅσα ἐκ τῶν ἀποσταλησομένων καὶ μὴ βραβευθησομένων κριθοῦν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσιεύσιμα.

ΤΙ ΚΡΙΜΑ!

Οἱ ἀγῶνές μας λοιπὸν πᾶνε στὰ πούφ! Ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον τετραετίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ὀνειρευόμενοι τὴν πολιτικὴν ἐκοιμῶντο διὰ νὰ ἀπολαμβάνουν τὸ ὄνειρον, ἡμεῖς ἠγωνιζόμεθα.

Οἱ ἀγῶνές μας ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ὁ κ. Τσιτσίλιος ἀπεκαλύφθη οἷος ἦτο. Δὲν ὑπάρχει πλέον Κυθήριος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ τὸν θεωρῇ ἀνάξιον διὰ τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα. Πλὴν οἱ κοιμώμενοι ἐξύπνησαν. Ἐξύπνησαν ὅμως διὰ νὰ κρημνίσουν ὅ,τι ἡμεῖς ᾠκοδομήσαμεν. Ἀντὶ ἑνὸς ὑποψηφίου παρουσιάζονται δύο καὶ περισσότεροι. Θὰ φαγωθοῦν μεταξύ των καὶ θὰ ἐπιπλεύσῃ ὁ κ. Τσιτσίλιος. Τὶ κρῖμα!

Ο κ. ΑΛΚ. ΜΑΝΕΑΣ

Ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Μανέας κατόπιν τῶν γνωστῶν σκανδάλων περὶ τὴν διαχείρησιν τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καθηρέθη ἀπὸ γραμματεὺς τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου. Κατὰ τὰς νέας ἀρχαιρεσίας δὲν ἐπανεξελέγη ὡς τοιοῦτος.

Καὶ τοῦτο μὲν δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν.

Ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Μανέας ὅμως εἶναι καὶ ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου. Δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του αὐτό; Ὄχι διότι ὑπάρχει φόβος διὰ τὰ χρήματα, ἀλλὰ διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἄλλωστε τὸ ἀνεπτύξαμεν ἐν ἐκτάσει εἰς ἄρθρον μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Δώσατε ἀπολογισμόν». Ἂς ρίξῃ μιὰ ματιὰ εἰς αὐτὸ ὁ κ. Ἀλκιβιάδης Μανέας καὶ πιστεύομεν ὅτι θὰ πεισθῇ νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ παραιτήσῃ καὶ τὸ ταμεῖον.

ΕΙΣ ΦΗΜΑΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» εἶναι ὑποχρεωμένη ν' ἀπαντήσῃ εἰς ψήμας, αἱ ὁποῖαι φθάνουν μέχρις αὐτῆς καὶ αἱ ὁποῖαι τὴν ἐνοχλοῦν. Κατὰ τὰς ψήμας ταύτας ἄγνωστον πόθεν προελθούσας, ἡ ἔκδοσις τοῦ ὀργάνου τῆς ἀνυπάρκτου «Κυθηρ. Ἀδελφότητος» Πειραιῶς ὀφείλεται εἰς συνεργασίαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Κυθηραϊκῆς» διὰ νὰ πολεμηθῇ ὁ βουλευτής μας. Τοῦτο εἶναι ΑΝΑΛΗΘΕΣΤΑΤΟΝ. Εἰς τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν προβαίνει ἡ «Κυθηραϊκή», διότι ὁ ἐκδότης τοῦ ἐν λόγῳ ἐντύπου δὲν ὑπῆρξε ***ποτὲ*** φίλος της — ἀπεναντίας φίλος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τοῦ κ. Τσιτσίλιου, προσῆλθε μάλιστα καὶ μάρτυς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὴν κατ' αὐτῆς δίκην— ἀλλὰ καὶ διότι φρονεῖ εἰλικρινῶς καὶ σοβαρώτατα ὅτι ἡ κακῶς διαλαληθεῖσα συγγένεια δὲν τῆς περιποιεῖ οὐδεμίαν τιμήν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥΣ

Ἡ ὁδὸς ἡ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς θέσεως «Πορταδέλα» μέχρι τοῦ ὅρμου Ἅγιος Νικόλαος Μουδάρι διὰ τὴν ὁποίαν, ὅπως ἀνεγράφαμεν εἰς τὰ προηγούμενα φύλλα μας συνελέγησαν δι' ἐράνων διάφορα ποσά, μένει ἀνεκτέλεστος, πρὸς ζημίαν ὅλων τῶν Καραβιτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν μικροσυνοικισμῶν, Βαγγιάνικα, Βρετιάνικα κ.λ.π. οἵτινες μένουν ἄνευ συγκοινωνίας. Ἡ μὴ ἔναρξις δὲ τῆς ἐκτελέσεώς της καθ' ἃ μᾶς πληροφοροῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἀδράνειαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὅπερ μολονότι ἐπανειλημμένως τοῦ ἀπεβλήθησαν αἰτήσεις δὲν ἔστειλε μηχανικὸν διὰ τὴν χάραξιν τῆς ὁδοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν περισσοτέρων Καραβιτῶν, οἵτινες μολονότι πολὺ θὰ ἐξυπηρετοῦντο, δὲν ἔδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἔργον.

Ἀναφερόμενοι πρὸς τὸ «Γραφεῖον Τύπου» τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ἢ ὁ Νομομηχανικὸς Σπάρτης πράξῃ τὸ καθῆκόν του. Ὁμοίως πρὸς τὴν Κοινότητα Καραβᾶ ἀξιοῦντες νὰ πράξῃ τὸ ἰδικόν της.

ΣΤΙΧΟΙ

Ὁ μοναχογυιὸς τοῦ ἀθανάτου συμπολίτου μας Γεωργίου Σουρῆ, ὁ ἀγαπητός κ. Κρίτων Σουρῆς, ἔγραψε τοὺς κάτωθι στίχους, εἰδικῶς διὰ τὴν «Κυθηραϊκήν».

ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Κι' ἂν τὸν γιορτάζουν ὅλοι τους τώρα,
χαραῖς τοῦ κάμουν, τιμαῖς καὶ δῶρα,
μὰ σὰν τὸν ἄλλο, μέσ' σ' ἕνα χρόνο
κι' αὐτὸν θὰ ρίξουν ἀπὸ τὸν θρόνο.

Θἄθρουν ἐκεῖνον αἴτιο μόνο,
γιὰ μιὰ τους λύπη, γιὰ κάποιο πόνο
κι' ἔτσι καθένας θὰ τὸν μισήσῃ,
φρούδαις ἐλπίδες πούχε χαρίσῃ.

Ὅμως κι' ἂν ἔλθουν ὕστερα μπόραις,
αὐτὸς δὲν φταίει, μὰ φταῖν ἡ ὥραις,
γιατὶ μονάχη μιὰ στιγμὴ σπέρνει,
ὅλος ὁ χρόνος ὅ,τι δὲν φέρνει.

ΚΡΙΤΩΝ Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ τελευταῖόν μας φύλλον καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Παυλίνη «Σπῦρος Στάης» μετεβλήθη τὸ «ἀποτελεστικοῦ» εἰς «ἀποτελεσματικοῦ» καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἐπῆλθε πλῆρες καὶ ἐντελές. Ἡ τελευταία φράσις τοῦ ἄρθρου ἀπεγυμνώθη πάσης ἐννοίας.

ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ

Ὁ κ. Ἐπαμ. Πολυχ. Δελακοβίας, δι' ἐπιστολῆς του μᾶς παρακαλεῖ νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τὴν κοινότητα Ποταμοῦ ὅπως δώσῃ εἰς μίαν τῶν ὁδῶν της τὸ ὄνομα τοῦ κατὰ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπανήσου δράσαντος Κυθηρίου Κωνσταντίνου Παναρέτου.

Ἐπικροτοῦντες τὴν γνώμην τοῦ κ. Δελακοβία, συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ Κοινοτικὸν συμβούλιον Ποταμοῦ ὅπως ἀποδώσῃ τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀξίου αὐτοῦ τῶν Κυθήρων τέκνου.

ΨΙΧΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Δισεκατομμύρια τὸ Κράτος ἐδαπάνησε διὰ τοὺς δρόμους. Διὰ τὴν κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς νήσου μας ἔδωσεν 20 χιλ. δρχ. Δισεκατομμύρια ἐδαπάνησεν ἐπίσης τὸ Κράτος διὰ τὰ σχολεῖα Διὰ τὰ σχολεῖα τῆς νήσου μας ἔδωσεν 180 χιλ. δραχμῶν. Εἰς ὅλα τὰ ἄλλα μέρη καὶ εἰς τὰ μικρότερα ἀκόμη, εἰς τὰ τελευταῖα νησίδια ἔδωσε πολλὰ περισσότερα. Ἀλλ' ἐκεῖνα ἔχουν ἱκανοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐκπροσωποῦν. Τὰ ἀτυχῆ Κύθηρα ἔχουν τὸν κ. Π.Τσιτσίλιον τοῦ ποτὲ Κοσμᾶ. Ὁ ὁποῖος ὅμως, σημειωτέον, δὲν ἐδίσταση νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς περιστάσεως καὶ νὰ κραυγάσῃ ὅτι εἰς τὰς ἐνεργείας του ὀφείλεται ἡ παροχὴ αὐτὴ τῶν ψιχίων. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι δύο φορὰς ἀναφέρει εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὸ γεγονός.

ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

(Ἐπιστολή).

Κύριε Διευθυντά,

***Ἕνας συμπολίτης ἀρθρογράφος ἐκοιμήθη καὶ εἶδε στὸν ὕπνο του πὼς πῆγε στὴν Ἀλεξάντρεια, στὸν Νεῖλο ποταμό. Αὐτὸ βέβαια δὲν μὲ ἐνδιαφέρει. Μὲ ἐνδιαφέρει ὅμως, ποὺ εἶδε ἀκόμα στὸν ὕπνο του, πὼς ἐγὼ «θέλω νὰ λέγωμαι διανοούμενος». Καὶ φαίνεται πὼς ὁ ἀρθρογράφος δὲ θέλει νὰ λέγωμαι κ' ἐγὼ διανοούμενος, ὅπως αὐτός. Θὰ ξέρῃς δά, κ. διευθυντά, τί θὰ πῇ διανοούμενος. Θὰ πῇ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ διανοεῖται. Νά... πῶς νὰ τὸ ποῦμε... ποὺ συλλογίζεται..... Δὲν εἶδες, ποὺ καμμιὰ φορὰ λέμε «ὁ Α. συλλογίζεται σὰν τὸ γάϊδαρο»....*

Ἐγὼ ὅμως, κ. διευθυντά, δὲ θέλω νὰ λέγωμαι διανοούμενος. Ἄμα βρεθῇ καὶ ἕνας μοναχὰ Τσιριγώτης νὰ πῇ, πὼς τοῦ ζήτησα νὰ μὲ λέῃ διανοούμενο θὰ τοῦ χαρίσω τὴ δι-άνοια τοῦ ἀρθρογράφου. Κι' ὁ ἴδιος δὲ μπορεῖ νὰ πῇ πώς τοῦ ζήτησα νὰ μὲ λέῃ διανοούμενο. Γιατὶ γιὰ νὰ ζητοῦσα ἀπ' αὐτὸν νὰ μὲ παραδεχτῇ γιὰ διανοούμενο, ἔπρεπε πρῶτα πρῶτα νὰ ἔχω δι-άνοια.

Γιαυτὸ λοιπὸν πιστεύω, πὼς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὸ ὄνειρο, ποὺ εἶδε, δὲν τὸ εἶδε, γιατὶ ἔχει στὸ νοῦ του, πὼς ἐγὼ θέλω νὰ λέγωμαι διανοούμενος. Πιστεύω πὼς τὸ ὄνειρο εἶναι προφητικό. Νά, τὶ λέει ἕνας παλαιὸς ὀνειροκρίτης:

«Ἐὰν ἴδῃς Νεῖλον ποταμὸν, θέλεις πολιτευθῆναι καὶ θέλεις πάθειννίλαν.

Ἐὰν ἴδῃς ὅτι εἶσαι διανοούμενος, πάσχεις πρόωρον ἀνάπτυξιν.

Ἐὰν ἴδῃς ὅτι οὐδεὶς ἄλλος πλὴν σοῦ δύναται πολιτευθῆναι, τρομάρα στὰ μπατζάκια σου».

Μὲ πόλλὴ τιμὴ
Ε. Παυλίνης

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Οἱ Κυθήριοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τὶ κάνουν διὰ τὸ Σανατόριον; Ἐνθυμούμεθα ὅτι διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ διεξήχθησαν κάποτε συνεννοήσεις πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐδῶ διατρίβοντος Προέδρου τῆς «Κυθηρ. Ἀδελφότητος» Ν. Ὑόρκης κ. Σαμίου, μεταξὺ τῶν Προέδρων τῶν σωματείων μας καὶ διὰ δευτέραν φορὰν κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Φωτεινοῦ μετὰ τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας. Δὲν εἶναι καιρὸς πλέον νὰ κινηθοῦν; Καὶ χρῆμα Κυθηραϊκὸν ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ προθυμία.

Μόνον πρωτοβουλία λείπει.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

—Τὶ σκοπεύει νὰ κάμῃ ὁ πολιτευτὴς κ. Φίλιππος Μαυρομμάτης, ποὺ καλεῖ τοὺς φίλους του εἰς συγκέντρωσιν;

—Θὰ τοὺς πῇ ἕνα φιλιππικόν καὶ θὰ τοὺς... μαυρίσῃ τὸ μάτι.

ΑΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Εἰς τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς τοῦ ἐν Πάτσιβιλ τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένου συμπολίτου κ. Νικολάου Ἐμ. Κασιμάτη, ἢ Καλούλα, ἰδιοκτήτου τοῦ μεγάλου ἐκεῖ καταστήματος «Καφὲ Πλάζα», ἠγγέλθη ὅτι οὗτος ὑπεβλήθη εἰς ἀποκοπὴν τοῦ δεξιοῦ

Ὁ κ. Ν. Κασιμάτης

ποδός, συνεπείᾳ γαγγραίνης προελθούσης ἐκ τοῦ ζαχαροδιαβήτου ἐξ οὗ ἀπὸ καιροῦ ἔπασχε. Ἡ εἴδησις τοῦ παθήματος τοῦ ἀτυχοῦς συμπολίτου γνωσθεῖσα μεταξὺ τῶν Κυθηρίων παρ' ὧν ἀπήλαυεν ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως, προεκάλεσε βαθυτάτην λύπην, ὅλοι δὲ εὐχονται ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας του.

ΟΝΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΑΚΡΙΒΗΣ

ποὺ ὅταν τὸν διαβάσῃς
δὲν εἰμπορεῖς ἀγαπητὲ
στὰ γέλοια νὰ μὴ σκάσῃς.

Τοῦβλο, στὸν ὕπνο σου ἂν ἰδῇς
εὐθὺς ἄμα ξυπνήσῃς
ἀπ' τὸ Τσιρίγο φοιτητὴ
ἐμπρός σου θ' ἀντικρύσῃς.

Μηδέν, στὸν ὕπνο σου ἂν ἰδῇς
ἢ ἕνα, εἴτε τρία
τοῦ βουλευτή σου, φίλε μου,
εὐθὺς θὰ λάβῃς χρεία.

Στὸν ὕπνο σου ***μανδρόσκυλλο***
ἐὰν ἰδῇς φιλτάτη
θὰ 'ρθῇ εὐθὺς τὸ ***Φίλιππα***
μπρός σου, τὸ ***Μαυρομμάτη***.

Τράγον τυχὸν στὸν ὕπνο των
ὅσοι ὀνειρευθῶσι
Τὸ Βασίλη Λαζαράτη
μουσαφίρη θὰ δεχθῶσι.

Ἐὰν τυχὸν στὸν ὕπνο σου
φίλε ἰδῇς ***κοπρῶνα***
μὲ τῶν Κυθήρων τὴ Φωνὴ
θ' ἀνοίξετε ἀγῶνα.

Ἂν κάποιος ἀνισόρροπος
τρέχει πρὸς σὲ τρεχάτος
θὰ σ' ἐνοχλήσῃ πάραυτα
ὁ Νίκος ὁ Ξυδάτος.

Ἂν δῇς τυχὸν στὸν ὕπνο σου
πὼς σ' ἐνοχλεῖ ***φιλόνοικος***
συνέντευξι θἄχῃ μ' ἐσὲ
ὁ Γιάννης ὁ Ἀνδρόνικος.

Ἂν ἴδῃς εἰς τὸν ὕπνο σου
πὼς κάθεσαι στὸν ἥλιο
καὶ κάποιος σὲ παρενοχλεῖ
μ' ἐπιμονὴ φίλε πολὺ
Κάπως μὲ τὸν Τσιτσίλιο
τὸν Παναγῆ θὰ μπερδευθῇς
καὶ φρόντισε... νὰ φυλαχθῇς.

Ἐὰν τυχὸν στὸν ὕπνο σου ***φελλὸν*** ὀ-
|νειρευθῇς
μὲ Χημικὸν ἐξάπαντος θὲ νὰ συναν-
|τηθῇς.
Ἐὰν ἰδῇς πὼς Φελλὸν ἐδάσταζες στὸν
|ὦμο
θὰ μπλέξῃς μὲ τὸν Παναγ. Μεγαλο-
|κονόμο.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑΙ

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΗ

ΚΥΘΗΡΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 3ην Ἰανουαρίου (Κυριακὴν) ἡ Κοινότης Μυρτιδίων εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν εὐεργέτην της Σπύρον Στάην, ἐτέλεσεν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Μαρίνης τοῦ χωρίου Δρυμῶνος λειτουργίαν καὶ τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ μνημοσύνου εἶχε τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐνεργητικωτάτου καὶ φιλοπροόδου κ. Βασιλείου Γ. Κασιμάτη.

Ἀπὸ ἑνωρίς, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, κατέκλυσε τὸν ναὸν πλῆθος κόσμου. Προσῆλθον ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς Κοινότητος Μυρτιδίων καὶ πολλοὶ ἀπὸ τὰ πλησιέστερα χωρία Πιτσινιάνικα, Κεραμωτὸν καὶ Καρβουνάδες.

Μετέβησαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Χώραν πολὺ ἐνωρὶς ἐπ' αὐτοκινήτου οἱ κ.κ. Ἱερώνυμος Στάης, Νικόλ. Λεβούνης, Σπύρος Στάθης, Ἀντών. Στάθης, Ἰωάν. Κασιμάτης, Νικόλ. Βαρυπάτης καὶ Ἐμμ. Φατσέας. Θὰ μετέβαινον δὲ καὶ ἄλλοι ἂν δὲν ἐτελεῖτο καὶ εἰς τὴν Χώραν μνημόσυνον.

Συνελειτούργησαν οἱ αἰδεσιμώτατοι Ἐμμανουὴλ Λουράντος, Γεώργιος Καλλίγερος καὶ Θεόδωρος Μεγαλοκονόμος.

Εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ εἶχε στηθῆ μικρὸν κενοτάφιον στολισμένον μὲ ἄνθη, ἐπ' αὐτοῦ δὲ εἶχε τοποθετηθῆ φωτογραφία τοῦ ἀειμνήστου Στάη καὶ δίσκος μὲ κόλυβα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ μνημοσύνου ἐπεκράτησε παρ' ὅλον τὸν συνωστισμὸν ἐξαιρετικὴ τάξις. Ἡ συγκίνησις ἦτο ἐζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὡμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ μὲ λόγια ἐμπνευσμένα καὶ οὐσίας, ὁ ἱερεὺς Ἐμμανουὴλ Λουράντος. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ μεταβιβάσωμεν αὐτολεξεὶ τὸν λόγον του, διότι, ὡς προεῖπα, ὁ ἀγαπητὸς Παπαμανόλης ὡμίλησε μὲ τὴν φυσικήν του ῥητορείαν ἐκ τοῦ προχείρου, θὰ προσπαθήσω ὅμως νὰ τὸν μεταβιβάσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Κυθηραϊκῆς» περιληπτικῶς καὶ «ἐγγύτατα τῆς διανοίας ἐκείνου ἐχόμενος» ὡς λέγει καὶ ὁ Θουκυδίδης.

«Πόσον μεγάλη εἶναι, εἶπεν, ἡ ἀπώλεια ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Σπύρου Στάη καθένας δύναται νὰ κρίνῃ. Καὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαριθμήσῃ καὶ θὰ ἐξυμνήσῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρός. Τοῦτο εἶναι ἔργον ἄλλων καταλληλοτέρων». Καὶ εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς φιλοσοφίαν, ἀντλῶν ῥητὰ καὶ σκέψεις ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς πατέρας καὶ τοὺς Εὐαγγελιστάς, κάμνων παραλληλισμοὺς καὶ φέρων ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ζῶντας καὶ μεταγενεστέρους τὴν ζωὴν τοῦ Στάη. «Ἀνῆλθεν, εἶπεν, εἰς ὕψατα ἀξιώματα καὶ ἐδοκίμασε πολλὰς δόξας. Ἀλλὰ «τὰ ἀνθρώπινα ὅσα οὐχ' ὑπάρχει μετὰ θάνατον» εἶναι ματαιότης. «Ὅσα» οὐχ' ὑπάρχει μετὰ θάνατον ἄρα κάτι ὑπάρχει μετὰ θάνατον. Ἡ ζωὴ κατὰ τὸν Χρυσόστομον εἶναι ἀράχνη καὶ διαλύεται εἰς τὸ πρῶτον φύσημα τοῦ ἀνέμου καὶ πομφόλυξ ποὺ διαρρήγνυται. Ἀλλ' ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὅσον δήποτε μικρὰ καὶ ἂν εἶναι ἀπέναντι τῆς αἰωνιότητος, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία μᾶς προετοιμάζει τὴν μέλλουσαν, τὴν πραγματικήν, τὴν αἰωνίαν ζωήν. Διὰ τοῦτο λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς «.. ...οἱ μὲν τ' ἀγαθὰ πράξαντες εἰσελεύσονται εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Ἕκαστος λοιπὸν ὀφείλει νὰ πράττῃ ἐν τῇ ζωῇ τ' ἀγαθὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ Κυρίου καὶ νὰ εἴπῃ: «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρακα, λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοδοσίας στέφανος...» Καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς δύναται νὰ εἴπῃ ὁ μεταστὰς Σπύρος Στάης, ὁ ὁποῖος πάντοτε ἐν τῇ ζωῇ του ἔπραττε τὸ ἀγαθόν, καὶ ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς πολίτης, καὶ ὡς πολιτικός, καὶ ὡς κυβερνήτης. Ἡ ζωή του πρέπει νὰ μᾶς εἶναι παράδειγμα. Ἀκολουθῶν τὸν δρόμον τῆς ἠθικῆς πίστεως πάντοτε, ἔφθασε τόσον ὑψηλά. Ἀλλ' ἐπειδὴ «οὐδεὶς ἀναμάρτητος εἰμὴ μόνον ὁ Θεός», ἂς ἑνώσωμεν ὅλοι τὰς διανοίας μας καὶ ἂς παρακαλέσωμεν τὸν Ὕψιστον, ἐὰν ὡς ἄνθρωπος ποτὲ ἡμάρτησεν ὁ μεταστάς, νὰ συγχωρήσῃ αὐτὸν καὶ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του ἐν σκηναῖς δικαίων, τὸ δὲ σῶμά του διαλυθῇ «εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη». Καὶ ἡ μνήμη του μείνῃ αἰωνία».

Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ἐψάλησαν τὰ τροπάρια τοῦ μνημοσύνου. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου πάντες οἱ παριστάμενοι ἐκράτουν ἀνημμένας λαμπάδας τὰς ὁποίας προηγουμένως εἶχαν μοιρίσει δωρεὰν οἱ ἐπίτροποι.

Εἰς τὸ τέλος δὲ ὡμίλησεν ἀπὸ χειρογράφου ὁ διδάσκαλος τῆς Κοινότητος κ. Κλεομένης Πετρόχειλος, τοῦ ὁποίου μεταφέρομεν τὰ σπουδαιότερα μέρη τοῦ λόγου του:

«Περιτόν, εἶπεν, εἶναι νὰ ἐξάρωμεν τὰς ἀρετάς, τὴν δρᾶσιν καὶ τὸν ἀδαμάντινον χαρακτῆρα τοῦ ἐκλιπόντος ἀλησμονήτου συμπολίτου μας, διότι εἰς ὅλους ὑμᾶς, οἵτινες ἐγνωρίσατε αὐτόν, τὰ τοιαῦτα εἶναι γνωστά. Ἐν τούτοις στοιχειῶδες καὶ ἱερὸν καθῆκον κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ σημερινοῦ μνημοσύνου ἐπιβάλλει νὰ μνημονεύσωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός. Ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας διεκρίνετο μεταξὺ τῶν συνομιλίκων του διὰ τὴν εὐφυΐαν, τὴν ζωηρότητα, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς του καὶ διὰ τούτων κατώρθωνε νὰ λατρεύηται ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβάλληται εἰς αὐτοὺς πάντοτε».

Κατόπιν ἀνέφερε τὰ τῶν σπουδῶν του, τὰ τοῦ καθηγητικοῦ του σταδίου καὶ τὰ τοῦ πολιτικοῦ του.

«Ἀφιέρωσεν ὅλας του τὰς δυνάμεις καθ' ὅλον του τὸν βίον εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του, πῶς νὰ καταστῇ ὠφέλιμος εἰς τὴν πατρίδα.

Ἦτο γόης. Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς γοητείας του εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὅτε κατὰ τὸ 1892 κατῆλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία τῆς νήσου μας ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος, εἰς διάστημα δὲ 28 ἡμερῶν κατώρθωσε νὰ γνωρίσῃ πάντας τοὺς συμπολίτας του, νὰ γοητεύσῃ αὐτούς, νὰ λατρευθῇ ὑπ' αὐτῶν καὶ νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας». Ἀνέφερε κατόπιν λεπτομερῶς τὰ τῆς δράσεώς του ὡς Ὑπουργοῦ καὶ ὡς Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας.

«...ἡ διάνοια αὐτοῦ δὲν ἦτο περιωρισμένη, ἀλλ' ἐξετείνετο εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, διὰ τοὺς ὁποίους πάντοτε ἀπέδειξεν ὅτι εἶχεν ἰδέας καὶ γνώμας σταθερὰς καὶ ὑγιεῖς».

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ κ. Πετρόχειλος διὰ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς τοῦ Στάη καὶ τὴν φιλανθρωπίαν.

«Ὅτε ὑπηρέτει τὴν πατρίδα ὡς στρατιώτης εἰς τὴν Λάρισσαν, εἰς συμπολίτης μας τῷ ἐζήτησε χρηματικὴν βοήθειαν. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗτος, τότε φαίνεται, ὅτ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ,,

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔ. ΣΤΑΗ

ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ

Πληροφορούμεθα θετικῶς ὅτι ὁ ἀείμνηστος Σπυρίδων Στάης ἀφῆκεν ἔγγραφον παράκλησιν πρὸς τὴν σύζυγόν του, ὅπως διὰ διαθήκης καταλίπῃ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῆς ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν, ἵνα ἐξ αὐτοῦ σπουδάζῃ εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀριθμός τις Κυθηρίων μαθητῶν, ἐκλεγομένων διὰ διαγωνισμοῦ.

Ἡ Κα Μαρία χήρα Σπ. Στάη, ἐκτελοῦσα τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ συζύγου της, θὰ συστήσῃ εἰδικὸν κληροδότημα διὰ τὸν ἀτωτέρω σκοπόν.

Ο κ. ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ ΔΕΝ ΑΠΑΝΤΑ

Κατόπιν τῶν γραφέντων εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» ἐναντίον τοῦ Γυμνασιάρχου μας κ. Σπ. Στάθη, ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἐθεώρησε καθῆκόν της νὰ θέσῃ τὰς στήλας της εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου μας. Ὁ κ. Γυμνασιάρχης ὅμως μᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι εἰς τὰς ἐναντίον του ὕβρεις, τὰς λοιδωρίας, τὰ σκώμματα κλπ. τοῦ βουλευτοῦ κ. Παν. Τσιτσίλιου, ἐκδότου καὶ ἐξ ὁλοκλήρου συντάκτου τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» δὲν ἐννοεῖ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀπαντήσῃ, διὰ τὰς ἑξῆς αἰτίας:

1) Διότι ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς μεγάλης ἀποστάσεως, ἡ ὁποία χωρίζει αὐτὸν καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς διανοούμενον Ἕλληνα καὶ ὡς Κυθήριον ἀπὸ τὸν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑβριστὴν τοῦ βουλευτὴν κ. Παν. Τσιτσίλιον. Ἡ τυχοῦσα κάθοδός του εἰς τὸ αὐτὸ μὲ τὸν κ. βουλευτὴν ἐπίπεδον θὰ ἦτο ἀναξιοπρέπεια. Δὲν θὰ τὴν συνεχώρει ποτὲ ὁ Κυθηραϊκὸς Λαός.

2) Διότι, ὅταν ἅπαξ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν ν' ἀπαντήσῃ ὄχι πρὸς τὸν ἐλευθέρας ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἐκλογῆς ἀντιπρόσωπον τῆς Νήσου, προτείναντα ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων τὴν κατάργησιν τοῦ Γυμνασίου, εὑρέθη πρὸ ἐπιτηδείως χαλκευμένων δεσμῶν, ὡς δεικνύει το κατωτέρω ἔγγραφον:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλ. 1929
Ἀριθ. πρωτ. 36492

Πρὸς
Τὸν Κον Σπυρ. Στάθην, Γυμνασιάρχην τοῦ ἐν Κυθήροις Γυμνασίου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑμετέραν ἀναφορὰν σχετικῶς μὲ τὴν χορήγησιν ἀδείας ν' ἀπαντήσετε δημοσιογραφικῶς εἰς τὰ ἐναντίον σας ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου τύπου γραφέντα καὶ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων λεχθέντα γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ***δὲν ἐγκρίνομεν*** τὴν παροχὴν εἰς ὑμᾶς τῆς αἰτουμένης ἀδείας. Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ

Η ΚΥΘΗΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ Σ Π. Σ Τ Α Η

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Δεκέμβριος 31. Οἱ Κυθήριοι τῆς Ἀλεξανδρείας μετ' ἐξαιρετικῆς λύπης ἔμαθον ἐκ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου τὸν θάνατον τοῦ Σπ. Στάη τοῦ ὁποίου τὰς ἀρετὰς ὡς ἀτόμου καὶ ὡς πολιτικοῦ δεόντως εἶχον ἐκτιμήσει.

Τὸ Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος», εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν θλιβερὰν εἴδησιν συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐξέδωκε τὸ κάτωθι ψήφισμα, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀπέστειλε πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ μεταστάντος.

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ λατρευτοῦ ὑμῶν συζύγου Μεγάλου δὲ Πολιτευτοῦ τῆς ἡμετέρας ἰδιαιτέρας Πατρίδος, πολλὰς καὶ ποικίλας παρασχόντος εἰς αὐτὴν ὑπηρεσίας, ἐψήφισε ὁμοφώνως ἐν Συνεδρίᾳ νὰ διαβιβασθῶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν λοιπὴν ἔγκριτον αὐτοῦ οἰκογένειαν τὰ αἰσθήματα εἰλικρινοῦς συμπαθείας καὶ θερμὰ συλλυπητήρια τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα Κυθηρίων.

Εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν».

ΔΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀντιγράφομεν ἀπὸ τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» τὴν ἀκόλουθον εἴδησιν: «Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γ. Παπανδρέου λαβὼν ὑπ' ὄψει τὰς συστάσεις τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Τσιτσίλιου(α) καθ' ἃς ἔδει νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἐπίγουσαι ἀνάγκαι ὅλων τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς νήσου μας, ἐνέκρινε προθύμως καὶ εὐχαρίστως τὰ κάτωθι δι' ἕνα ἕκαστον ποσά: Ποταμοῦ 30 χιλ., Καρβουνάδων 30, Λιβαδίου 20, Λογοθετιανίκων 10, Μητάτων 5, Καστρισιανίκων 5, Γερακαρίου 5, Βιαραδίκων 5, Ἀρωνιαδίκων 5, Φρατσίων 30 καὶ Πιτσινιανίκων 5. Διὰ τὰ σχολεῖα Χώρας καὶ Ἀντικυθήρων, ἐζητήθησαν πληροφορίαι διὰ τὰς ἀνάγκας των».

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΣΠΥΡΙΔ. ΣΤΑΗ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΚΥΘΗΡΟΙΣ, ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ ΤΟΥ

ΤΟ "ΣΤΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ,,

Τὸ κενὸν ποὺ ἐδημιούργησεν εἰς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς νήσου ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου καὶ ἐξόχου πολιτικοῦ ἀνδρὸς Σπυρίδωνος Στάη, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς Κυθηρίους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, πιστεύοντας ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ κόμματος καὶ ἡ συνέχισις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν παραδόσεων αὐτοῦ δύναται νὰ ἀποβῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον ὠφέλιμος διὰ τὸν τόπον, νὰ ἀνταλλάξουν τὰς σκέψεις των σχετικῶς. Ἀνετέθη δὲ ὑπὸ τούτων εἰς ἐπιτροπὴν ὅπως προσκαλέσῃ δι' ὡρισμένην ἡμέραν καὶ εἰς κοινὴν σύσκεψιν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ φίλους τοῦ ἐκλιπόντος πολιτευτοῦ, ἵνα ἐγκυρότερον ἐξακριβωθῇ ἡ γνώμη των περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ μὴ τοῦ «Σταϊκοῦ Κόμματος» καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδοχῆς αὐτοῦ.

Πράγματι τὴν 21ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου Ξενοδοχεῖον «Ἀττικὸν» πλέον τῶν διακοσίων συμπολιτῶν, ἐκ τῶν διακρινομένων εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τοῦ Τόπου καὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Νήσου προερχομένων, ἀποτελέσαντες ἀληθῶς ἐπιβλητικὴν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν Κυθηραϊκὴν συνέλευσιν. Ἀμείλησαν δι' ὀλίγων ἀναπτύξαντες τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεως οἱ δικηγόροι κ. κ. Π. Στάθης καὶ Διον. Πετρόχειλος, ὁ κ. Νικ. Τριφύλλης, ὁ κ. Μ. Μπενέτης, οἱ ἔμποροι κ.κ. Σπ. Στάθης, Γ. Κασιμάτης καὶ Π. Στρατηγός, οἱ φοιτηταὶ κ. κ. Ἀν. Στρατηγὸς καὶ Εὐαγ. Ζαντιώτης καὶ ἄλλοι τινές. Μεθ' ὃ ἡ Συνέλευσις ὁμοφώνως διετύπωσε τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ κόμμα τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ ἀνδρὸς συμφώνως καὶ πρὸς τὴν θέλησιν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου διατηρηθῇ, ἵνα συνεχίσῃ τὴν δράσίν του πρὸς τὸ καλὸν τοῦ Τόπου. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τῆς διαδοχῆς, ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν ὅπως χάριν τῆς ἑνότητος τοῦ κόμματος καὶ τῆς ἀκριβεστέρας τηρήσεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἐκλιπόντος ἀρχηγοῦ αὐτοῦ ἀνατεθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σπυρ. Στάη ἡ ὑπόδειξις τοῦ διαδόχου ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, τὰ ὁποῖα ἡ Συνέλευσις καλῶς γνωρίζει καὶ δύναται μετ' ἴσης ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως νὰ ἀποβλέψῃ πρὸς αὐτά. Καὶ ἀκόμη πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσχερειῶν εἰς ἃς ἀσφαλῶς ἤθελον εὑρεθῇ οἱ συμπολῖται ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ εὑρυνθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας τοῦ Σπ. Στάη ὁ κύκλος τῆς ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι πλεῖστοι διακεκριμένοι Κυθήριοι θὰ ἠδύναντο ἐπαξίως ἐπίσης νὰ ὑποδειχθοῦν πρὸς τοῦτο.

Αἱ ἀνωτέρω σκέψεις καὶ εὐχαὶ τῶν συγκεντρωθέντων συμπολιτῶν ἀνεκοινώθησαν δι' ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν οἰκογένειαν Στάη, ἡ ὁποία ηὐχαρίστησε θερμῶς διὰ τὴν ἐκδηλουμένην ὑπὸ τῶν Κυθηρίων εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν μνήμην καὶ τὸ ἔργον τοῦ Σπυρίδωνος Στάη καὶ ἐπεφυλάχθη νὰ ἀπαντήσῃ σχετικῶς.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν ἀνεκοινώθη μέχρι τῆς στιγμῆς· ὡς ὅμως πληροφορούμεθα ἐξωδίκως ἀπεφασίσθη ὅπως ὑποδειχθῇ ὑπ' αὐτῆς ὡς διάδοχος τοῦ Σπ. Στάη ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ κ. Ἰωάννης Κοντολέων, δικηγόρος, τὸν ὁποῖον καὶ ὁ ἐκλιπὼν ἀοίδιμος πολιτικὸς ἀνὴρ προώριζε καὶ ἐπεθύμει ὅπως τὸν ἀντικαταστήσῃ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ταυτοχρόνως σχεδὸν ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὴν Χώρα παρεμφερὴς κίνησις, διότι ὁμὰς ἐμπόρων συνελθοῦσα εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἐπρότεινε ὡς ὑποψήφιον διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τὸν ἰατρὸν καὶ τέως διευθυντὴν τοῦ ἐν Κηθήροις Ἀπ/τος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διονύσ. Καλούτσην, ὑπογράψασα, ὡς λέγεται, καὶ πρακτικὸν τὸ ὁποῖον ἐνεχείρισε πρὸς αὐτόν. Ἀλλ' οὗτος, κατὰ τὰς πληροφορίας ἡμῶν, ἐδείχθη εἰς ἄκρον ἐπιφυλακτικὸς καὶ ἀνέβαλε τὴν ἐπὶ τῆς γενομένης αὐτῷ προτάσεως ἀπάντησίν του.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἡ περὶ τοὺς κυρίους Ἀν. Στρατηγὸν καὶ Ζαντιώτην ὁμάς, ἡ ὁποία καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ «Σταϊκοῦ Κόμματος» ὡμίλησε καὶ ὑπέδειξε τὸν δικηγόρον κ. Γεώργιον Στρατηγόν, ἐξηκολούθησε ζωηρῶς τὰς ἐνεργείας της ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μάλιστα ἐγένετο καὶ ἰδιαιτέρα σύσκεψις τὴν 3ην τρ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ περὶ ὥραν 11ην πρωϊνὴν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Μπὰρ «Οἱ Δελφοί», καθ' ἣν οἱ προσελθόντες συνέταξαν καὶ ὑπέγραψαν ψήφισμα, δι' οὗ παρακαλεῖται ὁ κ. Γ. Στρατηγὸς νὰ δεχθῇ τὴν προτεινομένην ὑποψηφιότητα. Αἱ προσωπικαὶ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ ἐπὶ τῆς κινήσεως ταύτης δὲν ἐξεδηλώθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς. Πρὸ ταύτης ὅμως κατ' ἐπανάληψιν καὶ ἀνεπιφυλάκτως εἶχεν ἀποκλείσει τὸ ἐνδεχόμενον ἀναμίξεώς του εἰς τὴν πολιτικήν.

ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΤΗΛΑΣ

ΤΩΝ ΜΕΓ. ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΒΑ

Ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας καὶ Ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς συλλογῆς ἐράνων πρὸς κατασκευὴν ἀναμνηστικῶν στηλῶν τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Καραβᾶ κ. Παναγ. Εὐαγ. ἱερέως Κρίθαρης, κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν Αὐστραλίᾳ διαμονῆς του συνέλεξεν ἐν ὅλῳ 26 λίρας Αὐστραλίας καὶ 10 σελ., ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ 2 λίρας Αἰγύπτου. Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὸν ἀποσταλέντα ἡμῖν κατάλογον τῶν ἐράνων τούτων ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Ἀνὰ 1 λίραν Αὐστραλίας οἱ κ.κ. Θ. Εὐαγ. ἱερ. Κρίθαρης, Δ. Ι. Κορωναῖος, Ἀλεξ. Τζ. Τζωρτζόπουλος, Ν. Θ. Κρίθαρης, ἀδελφοὶ Π. καὶ Δ. Γ. Τζωρτζόπουλοι, Γ. Κ. Κομηνὸς καὶ Εὐγ. Δ. Μπέη. Ὁ κ. Χρ. Κυπριάδης 2 λιρ. Αἰγύπτου καὶ ὁ κ. Χρ. Δ. Κορωναῖος 2 Αὐστραλίας. Ἀνὰ 10 σελ. οἱ κ. κ. Ν. Ι. Διακόπουλος, Μ. Σ. Βενάρδος, Λουΐζα Ν. Ψάλτη, Ι. Γ. Ζαντιώτης, Ἰωαν. Σ. Μοδέας, Ἀνδρ. Α. Ζαντιώτης, Εὐαγ. Β. Κρίθαρης, Εὐαγ. Ι. Διακόπουλος, Τασία Ι. Διακοπούλου, Στράτα Κομηνοῦ, Κανέλλα Ι. Μουλοῦ, Σαρ. Σ. Ζαντιώτης, Χ. Ι. Κρίθαρης, Παναγιωτίτσα Ἀνδριτσάκου, Χ. Γ. Ζαντιώτης, Γερασ. Μπῶνος, Δ. Γ. Ζαντιώτης, Ἀθ. Γ. Φραντζεσκάκης, Τασία Φαρδούλη, Π. Ι. Κορωναῖος, Θ. Χ. Κατράκης, Εὐαγ. Ν. Μέντης, Ν. Εὐαγ. Κορωναῖος, ἀδελφοὶ Ν. καὶ Χ. Κρίθαρη, Κατίνα Ι. Κορωναίου, Π. Ν. Κρίθαρης, Μενέλ. Ι. Κορωναῖος, Εὐαγ. Ι. Βαγγῆς, Βᾶσος Γ. Κρίθαρης, Π. Ι. Διακόπουλος. Χ. Δ. Φάρος, Χ. Θ. Βαγγῆς, Ἐμ. Σκέκος, ὁ κ. Τᾶσος Γ. Κρίθαρης 4, ὁ κ. Π. Β. Κρίθαρης 6, ὁ κ. Στ. Ζ. Σουρῆς 5 καὶ ὁ κ. Λάμπρος Ζαντιώτης 5.

Ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ ἀπέστειλεν ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν Ποταμοῦ 200 δραχ., ὁ κ. Θ. Ν. Τζωρτζόπουλος 1.000 καὶ ὁ κ. Ἰωαν. Μεγαλοκονόμος 200.

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ Καραβίτας, ὅπως τὰς δωρεάς των ἀπευθύνουν εἰς τὸν ἐν Κυθήροις ταμίαν της κ. Παναγιώτην Εὐαγ. ἱερέως Κρίθαρην.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΙΝΕΑ

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ προβληθῇ ἡ πρώτη ὁμιλοῦσα ἑλληνικὴ ταινία, ἡ «Ἑλληνικὴ Ραψωδία». Συγγραφεὺς τοῦ σεναρίου, σκηνοθέτης καὶ κωμικὸς τοῦ ἔργου εἶναι ὁ συμπολίτης καλλιτέχνης τοῦ θεάτρου κ. Πρινέας, ὁ ὁποῖος πρὸς τοῦτο μεταβαίνει εἰς Γερμανίαν διὰ τὴν «σονοριζασιόν της».

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ εἴδησις τῆς καταργήσεως τοῦ Γυμνασίου μας, διαδοθεῖσα ταχύτατα μέχρι τοῦ ἀποτέρου σημείου τῆς Ἀμερικῆς ὅπου ὑπάρχουν Κυθήριοι, συνεκίνησε βαθύτατα πάντας.

Τόσο ἦτο τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῆς σχετικῆς διαδόσεως, ὥστε λησμονήσαντες πᾶν ἄλλο θέμα, δὲν συνεζήτουν ἢ μόνον δι' αὐτὸ καὶ ὁμοφώνως ὅλοι ἕνα στερεότυπον εἶχον ἐρώτημα:

—Καὶ θ' ἀφήσουμε νὰ μᾶς πάρουν καὶ τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ δείχνει πὼς ὑπάρχει καὶ τὸ νησί μας, διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὄχι ἁπλῶς διὰ νὰ φορολογεῖται;

Παραλλήλως πρὸς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν συμπολιτῶν ὡς ἀτόμων, ἐξ ἴσου συνεκινήθησαν καὶ οἱ διοικοῦντες τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα» οἱ ὁποῖοι συνεκάλεσαν τὰ μέλη αὐτῆς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ διαμαρτυριῶν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους, ἐν οἷς καὶ πρὸς τὸν βουλευτήν μας κ. Τσιτσίλιον.

Τὸ κείμενον τῆς πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου ὑποβληθείσης διαμαρτυρίας ἔχει ὡς κάτωθι:

«Ἡμεῖς οἱ ἐκ Κυθήρων καταγόμενοι, ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς παροικοῦντες, μετ' εὐλόγου ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦντες τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἐξέλιξιν τῆς Πατρίδος μας, χαίρομεν βλέποντες αὐτὴν βαίνουσαν ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν της.

Τὴν χαρὰν μας ταύτην ἐπεσκίασεν ἡ εἴδησις ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἀξιεπαίνῳ ἄλλως τε προσπαθείᾳ της ὅπως κρατήσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος δι' αὐστηρῶν οἰκονομικῶν μελετᾷ τὴν κατάργησιν Γυμνασίων τινῶν τοῦ Κράτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ τῆς νήσου Κυθήρων, ὅπερ ἐξυπηρετεῖ ἀκτῖνα κατοικουμένην ὑπὸ ἄνω τῶν 12.000 πληθυσμοῦ.

Βεβαίως θὰ ἦτο ἀσύνετον δι' ἡμᾶς νὰ θελήσωμεν νὰ ὑποδείξωμεν τὰ καθήκοντα τοῦ Κράτους, δεδομένου ὅτι τὴν Κυβέρνησιν ἐνοοῦμεν ὡς φιλόστοργον μητέρα μετ' ἐνδιαφέροντος ἐπιδιώκουσαν τὴν δικαίαν καὶ ἐν ἀναλογίᾳ διάθεσιν τῶν δυνάμεών της ὑπὲρ τῶν τέκνων της καὶ διὰ τοῦτο ἀγογγύστως θὰ ἐδεχόμεθα οἱανδήποτε θυσίαν ἀποβλέπουσαν εἰς τὸ καλὸν τοῦ συνόλου. Γνωρίζοντες ὅμως πόσον ἐπωφελὲς καὶ ἐθνοφελὲς ὑπῆρξε καὶ εἶναι τὸ Γυμνάσιόν μας καὶ πόσον καλὸν δύναται νὰ προκύψῃ ἐν τῷ μέλλοντι διὰ τῆς γυμνασιακῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας μας, ἤτις λόγῳ τοῦ ἀπομεμακρυσμένου τῆς νήσου μας ἐξ ἄλλων κέντρων, θὰ ἐστερεῖτο ταύτης ἐν περιπτώσει καταργήσεώς του, ἱκετεύομεν τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον, ὅπως διατηρήσῃ φωτοβόλον τὸ Γυμνάσιον τοῦτο, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ Κυθήριοι τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δὴ ἡ ἡμετέρα Ἀδελφότης τόσον ἐμόχθησαν, δαπανήσαντες ἑκατομμύρια δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μόλις περατωθέντος διδακτηρίου, ἵνα μὴ μία τοιαύτη περιφέρεια ριφθῇ εἰς τὸ σκότος τῆς ἀπαιδευσίας καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γεννεαὶ καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους, ἐκ τῆς ἰσχύος καὶ εὐημερίας τοῦ ὁποίου ἀπορρέει ἐν ἀναλογίᾳ καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ πολίτου.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ παροῦσα ἔκκλησις θὰ τύχῃ τῆς ὑμετέρας προσοχῆς καὶ μελέτης, διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς.

Ὁ Πρόεδρος Παναγ. Χ. Σάμιος
Ὁ Γραμματ. Δημ. Ἀντ. Καλλίγερος».

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Εἰς τὸ τμῆμα Στατιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἐπερατώθη πλέον ἡ ἐργασία τῆς Γεωργ. Ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1929.

Κατὰ ταύτην ἡ νῆσος Κύθηρα ἔχει 245,25 καλλιεργήσιμα ποτιστικὰ στρέμματα καὶ 45.938 ξερικά. Ἀπὸ τὰ κτήματα αὐτά, σπείρονται ἢ φυτεύονται κάθε χρόνο 16,994 στρέμματα· ἠμποροῦσαν δὲ νὰ σπαροῦν ἀλλὰ δὲν σπέρνονται ὅμως καὶ ἄλλα 1,034· καὶ 9,951 εἶναι ἄγονα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δώσουν καμμία παραγωγή. Τὰ Κύθηρα ἔχουν 2,302 στρέμματα ἀμπέλια ποὺ τὰ σταφύλια τους γίνονται ὅλα μόνον κρασί, 2,605 ποὺ πωλοῦνται μόνον διὰ φαγητὸν καὶ 35,65 ποὺ εἶναι ἀκόμη ἁπλαῖ φυτεῖαι χωρὶς καμμιὰ παραγωγή. Ἐπίσης ἡ Νῆσός μας ἔχει 455,361 στρέμματα ποὺ εἶναι λαχανόκηποι.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω κτήματα κατὰ τὸ ἔτος 1929 εἰργάσθησαν ἄνω τῶν 15 ἐτῶν πρόσωπα, 2184 ἀρσενικὰ καὶ 3287 θηλυκὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ 3,864 ἀρσεν. καὶ 5,170 θηλυκὰ ξένα πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ καλλιεργητοῦ. Ἐκ τούτων οἱ μὲν ἄνδρες ἠργάσθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1929 πρὸς 52 δραχ. ἡμερησίως μετὰ τροφῆς καὶ 72 ἄνευ τροφῆς, αἱ δὲ γυναῖκες πρὸς 32 δραχ. μετὰ τροφῆς καὶ πρὸς 45 ἄνευ τροφῆς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ Δ/ΔΑΣΚΑΛΩΝ

—Συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προάγονται καὶ οἱ συμπολῖται δημοδιδάσκαλοι: Δ. Στάθης, Γ. Ἀλβανάκης, Κ. Παυλάκης Ἀγγ. Κασιμάτης, Ι. Γεωργᾶς, Π. Κασιμάτης, Κ. Καλοκαιρινοῦ, Μ. Πρωτοψάλτη.

ΘΑ ΥΠΑΧΘΗ ΕΙΣ ΚΑΡΑΒΑΝ

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΕΡΑΚΑΡΙΟΥ;

ΓΕΡΑΚΑΡΙ, Δεκέμβριος 1931 —Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας, τὸ ὁποῖον ἀποσπασθὲν τοῦ Ποταμοῦ, ἀπετέλεσε ἰδιαιτέραν κοινότητα, ἀντιληφθέντες ὅτι μὲ τὰ γλίσχρα ἔσοδα, ποὺ δύναται νὰ ἔχῃ, ὄχι μόνον δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς οὐδὲν ἐζωραϊστικὸν ἢ ἄλλο κοινοφελὲς διὰ τὸ Γερακάρι ἔργον, ἀλλ' οὐδὲ σχεδὸν τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως Γραφείου, σκέπτονται σοβαρῶς ἤδη νὰ ζητήσουν τὴν κατάργησιν τοῦ.... τοιούτου προνομίου των καὶ τὴν συγχώνευσιν τοῦ χωρίου μὲ τὴν κοινότητα Καραβᾶ.

Ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ τῶν Γερακαριτῶν, ἀσφαλῶς θὰ εὕρῃ τὴν προσήκουσαν ἠχὼ ἀπὸ τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ θὰ γίνῃ πραγματικότης.

Διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὲ τὰ ἔσοδα ποὺ θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν κοινότητα Καραβᾶ κάτι δύναται νὰ ἐλπίζῃ καὶ δι' αὐτὸ τὸ Γερακάρι, οἱ κάτοικοί του θὰ εὕρουν μίαν πραγματικὴν ἐξυπηρέτησιν εἰς τὸ ἐν Καραβᾶ «Δηλαβέρειον Ἰατρεῖον», ὅπου ὡς δημόται τῆς κοινότητος, θὰ εὑρίσκουν δωρεὰν ἰατρικὴν περίθαλψιν ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τοῦ ἱδρύματος καὶ θὰ ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώνουν μόνον δραχμὰς 25 εἰς τὸν ἰατρόν του, διὰ τὴν κατ' οἶκον ἐπίσκεψίν του πρὸς θεραπείαν των.

ΓΕΡΑΚΑΡΙΩΤΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βολτιμόρης τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὰς ἐσχάτως ἐκεῖ διενεργηθείσας ἐκλογὰς τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος, ὑποδιοικητὴς ἑνὸς τμήματος ἐξελέγη ὁ ἀντιπρόσωπός μας κ. Γρ. Φάρος ἢ Καραδῆμος ἀπόμαχος λοχίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ.

Ὁμοίως κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τμήματος τῆς Α.Χ.Ε. Π.Α. ἱερεὺς ἐξελέγη ὁ κ. Παν. Καψάνης καὶ ἐλεγκτὴς ὁ κ. Χρ. Σουρῆς.

ΤΟ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝ